

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2024. december; ár: 750 Ft

A Biblia Szövetség Egyesület folyóirata

XXXVI. évfolyam 4. szám

*„Íme, a szűz fogan méhében, és fiat szül,
akinek a neve Immánuel, amely
azt jelenti: Velünk az Isten.” (Máté ev. 1,23)*

A BSz35 ünnepség délelőtti istentiszteletének pillanatképei (1-2-3. kép)

Fontos kérdések: Ember-e a magzat?

A beszélgetés résztvevői: Földi-Kovács Andrea, dr. Tolnay Lajos és Sipos Ajtony Levente (4. kép)

A Biblia Szövetség Egyesület, az Ébredés Alapítvány és az Országos Bibliaiskola Alapítvány tevékenységét a Miniszterelnökség és a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. is támogatta:

A Biblia Szövetség Egyesület tevékenységét az Országos Bibliaiskola Alapítvány is támogatta.

A meghirdetett rendezvényeken a Biblia Szövetség Egyesület hang- és képfelvételt is készíthet, amit saját célja megvalósításához felhasználhat. Ön a jelentkezéssel és részvétellel ezt elfogadja, és ehhez beleegyezését adja.

BSZ35

Szeretettel köszöntöm a kedves Olvasókat!

Mostani számunkban a Biblia Szövetség Egyesület megalakulásának 35. évfordulója alkalmából rendezett hálaadó csendesnapon elhangzott igeszolgálatok, köszöntések, előadások írott formájával találkozhat a kedves Olvasó.

„Vissza-visszaemlékezik, és megalázdik bennem az én lelkem” (JerSir 3,20). Visszanézve az eltelt 35 évre alázattal állapíthatjuk meg, hogy Mindenható Urunk kegyelme és gondviselése őrzött bennünket. Ez a tény felbátorít bennünket arra, hogy a továbbiakban is benne bízunk.

Először az elnöki köszöntőt olvashatjuk, majd alelnökünk, Alföldy-Boruss Dezső igeszolgálata következik az Ézsaiás könyve 35. része alapján. Ezután dr. Bernhard Kaiser teológiai professzor áldáskívánását és köszöntőjét idézhetjük fel, amely egy komoly biblia tanulmány volt arról – a Zsidókhöz írt levél 12. részének alapján –, hogy a Biblia az élő Isten szava, és ez a keresztyén szolgálat legfontosabb oka. A következőkben az öt tematikus beszélgetés (workshop) vezetői foglalják össze a csoportban elhangzottakat. (Ki irányítja a világpolitikát? – Sipos Ajtony Levente; Félelmek és aggodalmak korában – Hogyan tekintsünk földi és örökkévaló jövőnkre? – Zila Péterné; Szentírás vagy alku? Emberekhez igazított egyház – dr. Vásárhelyi Bálint Márk; Van-e jövője a keresztyén közösségeknek, különös tekintettel a nyugati folyamatokra? – Brian Boyd; Megmenthető-e a Föld? – Sipos Aba Álmos.)

A csendesnap délutánján külföldi testvérszervezetek mutatkoztak be és adták át köszöntésüket. A német Bibelbund részéről Thomas Jeising, a svájci Bibelbund képviselőjében Daniel Schmidig és Anthony Zwahlen köszöntötte a résztvevőket. Az amerikai Ligonier Ministries képviselője, Chris Larson videóüzenetben mondta el üdvözlő szavait.

A záróáhitatot Péterffy György tartotta az Ézsaiás 35,10 alapján.

Kívánom, hogy áldással olvassák a következő írásokat! Akik ott voltak, éljék át újra a hálaadás légkörét, akik nem voltak jelen, azok is érezzenek meg valamit ebből!

Peczníyk Pál: Isten képe

Keresztfán az Isten képe,
cseppekben hull drága vére.
Betölti bűnösök helyét,
ölelésre tárja kezét.
Ezt az ölelő két kezét
könnyfátylon át nézze szemed!
Néki minden lélek drága,
hisz élete, vére ára!
Megrendülve hullj elébe,
életed tedd szent kezébe,
bűneidet add Néki át,
fogadd el bűnbocsánatát!
Mindenét odaadta neked,
hogy legyen örök életed.

ELNÖKI KÖSZÖNTŐ

Tisztelt Ünneplő Gyülekezet! Kedves Testvérek!

„Adjatok hálát az Úrnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt! Énekeljétek, zengjétek zsoltárt neki, emlegessétek minden csodáját! Dicsőítétek szent nevét, szívből örüljenek, akik keresik az Urat! Folyamodjatok az Úrhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen! Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt, csodáira és döntéseire!” (Zsolt 105,1–5)

Nagyon jól összefoglalja a mai nap célját ez a néhány igevers. Hálaadás, emlékezés, örvendezés a mai napunk programja. Szükséges időnként megállni és visszaemlékezni a megtett útra, mert könnyen felejtünk, hamar napirendre térünk Mindenható Urunk egy-egy csodája, nagy tette után. Fogadjuk meg a figyelmeztetést: *ne feledd el, mennyi jót tett veled az Úr! Emlegessétek csodáit, emlékezzetek csodatetteire!* A legnagyobb csoda a Golgota, ahol Jézus Krisztus a megváltásunkat végezte el, legyen naponkénti hálaadásunk tárgya, csoda az Ő elhívott népének, az Egyháznak a léte ebben a világban, de emellett a min-

dennapi életben, a gondviselésben is megtapasztaljuk Isten jelenlétét.

Hálás szívvel emlékezünk arra, hogy néhány hívő testvérnek Isten adta azt a gondolatot, hogy a magyarországi hívő nép egy részét szövetségbe gyűjtse, és így legitim módon egységesen tudjon fellépni a társadalomban az evangélium hirdetésével. Így alakulhatott meg a Biblia Szövetség 1989. május 1-jén. Az elmúlt 35 évben Urunk kegyelméből sokrétű szolgálatot végezhetünk, úgymint evangelizáció, csendesnapok, csendesetek, hitmélyítő alkalmak, ifjúsági konferenciák, tematikus előadások, bibliaiskola, amelyek a testvéri találkozások alkalmi is voltak, emellett folyóirat- és könyvkiadás, és lehetne sorolni. A megőrzés, a lelki áldások bősége mellett a fennmaradás és a működés anyagi feltételeinek biztosítása is Urunk gazdagságát dicséri. Ez indítsa hálára a szívünket, dicsőítsük érte Mennyei Atyánkat!

Énekeljétek, zengjétek zsoltárt! – erre is sor fog kerülni a mai nap folyamán az énekhar szolgálatával és a közös énekléssel. Az emlékezés, hálaadás célja Isten nagy nevének dicsőítése, ahogy olvastuk, *dicsőítsétek szent nevét... Nem nekünk Uram, nem nekünk, hanem a Te nevednek adj dicsőséget a te kegyelmedért és hűségedért.* (Zsolt 115,1)

Az emlékezés nagy áldása, hogy az elmúlt évtizedek alatt megtapasztalt hordozó szeretetből erőt meríthetünk az előtűnk álló út bejárásához és a feladatok elvégzéséhez, amelyek közül a legfontosabb: *hirdessétek tetteit a népek közt!*

Ebben segítsen Mindenható Urunk és vezessen tovább megkezdett utunkon, hogy az Ő dicsőségére tudjuk végezni szolgálatunkat.

A költő, Túrmezei Erzsébet szavaival kívánok örvendező, hálaadó együttlétet:

*Messzi évekre visszanézni
és számba venni ezer áldást,
erőt, kegyelmet, megbocsátást:
csodákra emlékezni jó!*

*Hallelujás hálaadással
leborulni egy határcőre,
s elindulni hittel előre,
amerre hív az égi szó.*

Dr. Makrai Tibor / Mátészalka

TÓVÁ LETT A DÉLIBÁB

IGEHIRDETÉS, BSZ35 HÁLAADÓ CSENDES NAP, 2024. 09. 07.

**„Pusztaság.
A héber szó,
a midbár alap-
jelentése: ahol
nincs szó (min-
dabar). Nincs
élet, nincs víz,
és nincs Ige. Ilyen pusztaságban
keletkezett a Biblia Szövetség.”**

„Örvend a pusztaság és a kietlen hely, örül a pusztaság és virul mint őszike. Virulva virul és örvend ujjongva, a Libánon dicsősége adatott néki, Karmel és Sáron ékessége; meglátják űk az Úrnak dicsőségét, Istenünk ékességét. Erősítsetek a lankadt kezeket, és szilárdítsátok a tántorgó térdeket. Mondjátok a remegő szívének: legyetek erősek, ne féljete! Ímé, Istenetek bosszúra jő, az Isten, aki megfizet, Ő jő, és megszabadít titeket! Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyitattak. Akkor ugrándoz, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve, mert a pusztában víz fakad, és patakok a kietlenben. És tóvá lesz a délibáb, és a szomjú föld vizek forrásává; a sakálók lakhelyén, ahol feküsznek, fű, nád és káka terem. És lesz ott ösvény és út, és szentség útának hívatik: tisztátalan nem megy át rajta; hisz csak az övék az; aki ez úton jár, még a bolond se téved el. Nem lesz ott oroszlán, és a kegyetlen vad nem jő fel reá, nem is található ott, hanem a megváltottak járnak rajta! Hisz az Úr megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejkön, vígasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj.” (Ézs 35,1–10)

BEVEZETŐ

A BSZ 35 éves ünnepi alkalmára kerestem a Bibliában a 35-ös számot. Hiába kerestem volna egyik kedvenc könyvemben, a János evangéliumban. A 21. fejezet után abba kellett volna hagynom. A BSZ jövőjéről is szó van, kereshettem volna tehát a jövőbe mutató könyvben, a Jelenésekben: ott meg csak 22 fejezet van, ráadásul még azt is rögzítette a Szentlélek, hogy nem szabad hozzátenni.

Végül Ézsaiás könyvének a 35. részét olvasva kértem Isten szabadítását. Mert minden igemagyarázatnál Isten szabadítására vagyunk utalva. Ennél a résznél megnyugodtam: lehorgonyoztam. Egyrészt van ennek egy személyes oka. Családi kedves igénk ez, édesapám vezérigéje volt, amikor a kommunista rendszerben a református egyház békepapi vezetősége elvette tőle hivatását, lelkészi szolgálatát. Akkor olvasta ezt a részt és a verset: „lesz ott út.” Őt gyerekkel, állás nélkül az ateista, megfélemlített világban. Hol található életteret magának? Végül lámpaernyőkészítő lett. Mint ahogy Michelangelo Madách Ember tragédiájának falanszter jelenetében széklábakat faragott, ő egészen nyugdíjazásáig lámpaernyőket szabott, festett, rajzolt. Válságos helyzetében ez lett vezérigéje: „Lesz ott út”. És az Úr nem hagyta el. Lett ott út! S hogy Isten mennyire megáldotta további életét, ennek tanúsága idős korában írt könyve, melynek második kiadása még Karácsony előtt megjelenik. Címe: Megmentéstől megtartásig.

Továbbá azért is választottam ezt az igét, mert úgy látom, benne van a Biblia Szövetség múltja, jelene és jövője.

Az Ézsaiás könyvének 35. fejezetéről két fő részben szólnék. Először a benne leírt szavak alapján hirdetem az evangéliumot. Majd egy gondolatot fejtek ki részletesebben.

I. BIBLIAI TUDOMÁNY, HA ÚGY TETSZIK BIBLIA THEOLOGIA

A fejezetben előforduló vezérszavak, fogalmak magyarázata, értelmezése következik, kimutatva, miként vonatkoznak ezek általában a magyar hívő népre és a Biblia Szövetségre.

„Meglátják űk az Úrnak dicsőségét” Ézs 35,2.

Dicsőség: Isten ragyogása, ami legjobban az Úr Jézusban lett láthatóvá (2Kor 4,6), megjelent Mózesnek az égő csipkebokorban, felragyogott előttük, amikor nem tudták az utat a Sínai félszigeten, végig kísérte népét a pusztaságban, ott ragyogott a Sínai hegyen a törvényadáskor, majd megnyugodott

a szövetség ládája fölött. Megnyugodott: héberül sákán – ebből a rabbik ezt a nevet adták neki: a Sökin.

Amikor a királyok korának végén népe végleg elpártolt tőle, akkor elhagyta őket és egy hegyre ment (Ez 8–11), később a két testamentum közötti időben 400 éven át a mennyben volt, majd az idők teljességében ismét megjelent, és János boldogan kiáltotta: láttuk az ő dicsőségét! (Jn 1,14) Jézus Isten dicsősége. A neves református lelkész Békési Andor – még evangéliumi korszakában – a Jelenések magyarázatában ezt írta: „az Úr dicsősége, a Sökina, Jézus, az ajtó előtt áll és zörget. Be akar térni szívedbe.” A Biblia Szövetség sokszor látta Isten dicsőségét, Jézust, és Őt akarja felragyogtatni: ez a célja, létének értelme. Amikor az Ézs 35,2 erről beszél, rólunk van szó.

„Örül a pusztaság és a kietlen hely” Ézs 35,1

Pusztaság. A héber szó, a midbár alapjelentése: ahol nincs szó (min-dabar). Nincs élet, nincs víz, és nincs Ige. Ilyen pusztaságban keletkezett a Biblia Szövetség. Az ateizmus korában lelki sivárságban éltünk. Az egyház életét az ún. „Testvéri Izenettel” 1950-ben lecsupaszították: szinte semmi sem maradt. Az egyházi iskolákat átadták az ateista államnak, a négy Teológiából csak kettő maradt meg a lelkészképzés számára, csupán csak egyetlen egyházi gimnázium működhetett, a debreceni, a missziói egyesületeket felszámolták, az országos lelki ébredést leállították, Isten népét a templomok négy fala közé szorították. A magyar fiatal nemzedékhez nem jutott el az evangélium, őket az ateista, marxista ideológia alapján nevelték, a tanárokat átképezték az osztályharcra, az oktatás az osztályharc színterévé vált. Népünk számára nem volt ige. Ám ebben az időben is voltak bátor, odaszánt életű hívő emberek: lelkészek, teológiát nem végzett testvérek, hűséges, egyszerű Jézuskövetők, akik kis csoportokban vagy akár nagy létszámú találkozókon foglalkoztak titokban a fiatalokkal. Szabolcsi almáskertekben, a tápiószelei tanyán, Biatorbágyon, házi közösségekben, családi név-

napokon, erdőkben, elrejtett helyeken hirdették az ígét. Ők alapították 35 évvel ezelőtt 1989-ben szövetségünket. Igen, a pusztában forrás fakadt, megszólalt az Ige.

„*Sakálok lakhelyén, ahol fekszenek*”
Ézs 35,7.

Sakálok. Egyes fordítások szerint sárkányok. A pusztában ők is ott voltak. Nem mondom, hogy a liberális teológusok, az ökumenikus hamis próféták és a békepapok sakálok lettek volna, de üvöltésük, hangjuk talán ahhoz hasonlított. Például akkor, amikor a dunántúli református püspök, Bakos Lajos ezt kiabálta egy lelkesgyűlésen: – Egy Strauss Erzsébet nevű úrhölgy nem szolgálhat a gyülekezetekben! Trausch Liza testvérünkre és áldott szolgálatára gondolt, azt tiltotta le. Egy bizonyos, hogy a hivatalos vezető tanítók és egyházkormányzók nem voltak az evangélium barátai, sőt elrettentésükre voltak a hívőknek. Eközben megjelentek a tévtanítók is, a rajongás kegyességével. Hamis, délibábos üzenetekkel élénk vetítették és ma is mézesmadzagként hirdetik a győzelmes keresztyén élet lehetőségét, amit az ún. második áldással nyerhetsz meg. Amikor a megtérés után külön kéred a Szentlelket és a Szentlélek keresztségét. Nem gondoljuk és nem is mondjuk, hogy Isten nem adhat második áldást, meg harmadikat, meg sokadikat. A vakot is többször érintette meg Jézus (Mk 8,25). De azt mondjuk, hogy a karizmatikus mozgalom második áldása, az ún. „szentlélekkeresztség”, vagy a „beteljesedés a lélekkel” élménye által nem leszel több, hanem jóval kevesebb: becsapott, szegény hívő, félrevezetett lélek. Kecsegtettek a siker evangéliumával is: ha igazán hiszel, nem leszel beteg és nem leszel szegény, mint az amerikai siker-evangélizátorok hirdetik. Nos, mi nem vagyunk Amerika, és nem nőnek gombamódra a megagyülekezetek.

Sakálok, sárkányok és vadak a pusztában – olvassuk. Az egyes hívők lelki életét veszélyeztetik a korunkban ismét jelenlevő misztikus élmények, mint a nyelveken szólás és a prófétálás, a szívbélátás. Ezek mellett az ún. Torontó-áldás is ismertté vált, ahol minden emberi méltóságot elvesz az ördög, amikor

a hívőket egy ismeretlen erő földre dobja, állathangokat és extatikus vonaglást csikar ki belőlük. Az Ézs 13,21 fordítása „*bakok szökdelnek*” a görög fordítás (LXX) szerint így hangzik: „*démonok szökdelnek ott*”. Az ördög pedig kacag a megcsalt, bolonddá tett hívőkön, ezt nevezik szent kacajnak (holy laughter), ami az egész gyülekezetre kiterjed és mindenkinek nevetni kell. Pedig a gyülekezetnek nem nevetni kellene, amikor ilyen jelenségek lépnek fel, hanem sirni, mint Jeremiásnak: „*Ezekért sírok én, szememből víz folyik alá [...], mert fiaim elvesztek, mert győzött az ellenség*” JSir 1,16.

Ez volt a pusztaság, melyben a Biblia Szövetség megalakult és melyben azóta is létezik. Ahol nem volt ébresztő ige-hirdetés. Mégis hangzott az evangélium a BSZ előtti időkben is, ennek hirdetői fogta össze és alkottak szövetséget egymással.

További kulcsszavak: **forrás, ugrándozó sánta, artikulált hangon ujjongó néma.** Nos a mi léptünk is könnyebb lett, és ajkunk új éneket énekelt akkor, amikor 1989. május 1-jén a Budapest-Kálvin téri templom Kálvin terméből haza mentünk: létrejött, megalakult! *Tóvá lett a délibáb!* A pusztában víz fakadt, megkezdődött az áldások sora, melyekre most 35 év után visszatekinthetünk. Ennek felsorolása nem az ige-hirdetés dolga, de láthatjuk, hogy az Ézs 35-ben leírtak ránk is vonatkoznak.

II. IGEHIRDETÉSEM MOST EGY KIFEJEZÉSRE ÖSSZPONTOSUL. EZT OLVASSUK: „TÓVÁ LESZ A DÉLIBÁB”.

A magyar bibliafordításokban szó szerint ezt olvassuk. Külföldi bibliafordítások többnyire arra utalnak, hogy a száraz föld víztől áztatott, termékeny vidék lesz. Az eredeti héber szó, a sarab, felhevült levegőt, izzó légkört, szinte tüzes párát és ennek megfelelő látványt jelent, ami varázslatos képet nyújt. Mi magyarok a Hortobágyon látunk ilyet és délibábnak nevezzük. Több jeles külföldi bibliafordítás és magyarázat pedig ezt a jelenséget miráznak fordítja (csodás jelenség) vagy fata morgana-nak (légtükrözés), ahol megjelenik egy kép, ami talán van is valahol, de fejjel lefelé látjuk.

Lelki értelemben sokszor találkoztunk már délibábbal, hamis ígéretekkel, ami csak csalás és ámitás volt, amikor valamiről azt hittük, hogy előttünk van, számoltunk vele, tudtuk, hogy elérjük, részünk lesz benne, aztán semmi sem lett belőle. Ézsaiás könyvének későbbi részében, a 49,10-ben erről ír: „*nem bántja őket délibáb.*” Nem kell már többet csalódnod, nem csapnak be képzeletbeli dolgok.

A keresztyénséget sokszor ilyen délibábok zavarták meg. Ilyen délibáb volt 1000-ben a clunyi reform idején, amikor úgy várták Jézus visszajövetelét, de nem következett be. Az adventisták 1843-ra várták Jézus megjelenését, boltjaikat bezárták, földjüket nem aratták le, kimentek egy szent hegyre és ott várakoztak – de nem vált valóra reménységük. Vannak hamis képet mutató délibábok, amelyekben csak torzkép jelenik meg, és pedig fejjel lefelé, és ez lelki zavart okoz. Hány ilyen hamis képünk volt, és mennyi csalódás ért már bennünket!

Igénkben ennek ellenkezőjét olvasuk: amit élénk tár az égi tünemény, az valóra válik! Amit az Úr valósággal megmutat, az nem délibáb, hanem valóra válik. Ilyenkor a kép még ha délibábnak tűnik is, nem csalás és nem ámitás, mert amit az Úr lelkünknek megmutat, az Ő ígérete, ami biztosan beteljesedik. „*aki eljövendő, eljő és nem késik.*” (Zsid 10,37) „*Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.*” (Zsid 10,35) Azért várjuk Ábrahámmal együtt Isten városát (Zsid 11), aminek képét már megmutatta, mint biztos eljövendőt. Szomorú, ha valaki ezt nem tudja elhinni.

Az egyszeri történet szerint egy ember ment a sivatagban, szeme előtt feltűnt a délibáb, előbbre vonszolta magát, és kiderült, ez csak csalfa tünemény. Azután újból erőt vett magán és tovább küzdött a megmaradásért. Ez többször megtörtént vele. Végül egy valóságos oázis került útjába. Meglátta ismét a mirázt, és akkor azt mondta, ez ismét csak tünemény. Biztosan csak képzelet játéka. Feladta. S ott, az oázis előtt szomjúságában meghalt. Pedig nem messze volt tőle. Előtte volt, de már nem tudta elhinni. Sokan meghaltak már szomjúságban a homoksvatagban. A történet szerint arra ment két beduin, megálltak

fölötte, nézték, és az egyik megszólalt: – Nem értem. Pár lépésre az oázis előtt, szinte halhatta az olajfák susogását, a víz csobogását. Pár lépés, és az árnyak megóvták volna a halálos napsütéstől. A sztori szerint a másik ezt válaszolta: – Ez egy modern ember volt.

Én pedig azt mondom: egy mindenkor ember volt, aki már nem tudott hinni Istennek. Talán mert annyit csalódott. Olyan sokszor félreértette Isten vezetését. Oly gyakran rászédtek hamis tanítói. Szívének vágyai oly sokszor becsapták. És már nem tudta megkülönböztetni az igazságot a hamisságtól, a valóságot a látszattól.

A Biblia Szövetség létrejötte előtt, népünk ateista, marxista fogságában ki gondolta volna, hogy egyszer szabadon tartathatunk majd konferenciákat, hogy egy evangélizáció megtartására nem kell két püspök és két esperes engedélye, amikor az erdőben összegyűjtöd a fiatalokat, nem jelenik meg a rendőrautó – mint gyűrói lelkész koromban, amikor a Szentgyörgyhegyi malomnál egy erdei úton megjelent a karhatalom és igazoltatott.

Vajon nem délibábnak tűnhetett, hogy majd egyszer szabadon vásárolhatunk Bibliákat és nem titokban kell átvennünk holland testvérek autójának eldugott, titkos tárolójából? Csendben munkálkodtunk és imádkoztunk. Isten pedig a fenti ígét beteljesítette rajtunk.

Isten megadta: a pusztában víz fakadt, a sánta ugrált, a néma énekelt és minden adva lett egy lelki ébredésre. És azóta is állandóan adja a forrásvizet, a megtéréseket, a lelki szolgálatokat és az örömet szívünkbe.

A sakálok meg a sárkányok most is jelen vannak (más-más alakban), itt a nagy magyar lelki pusztá – de Isten a száradt földet megöntözheti és kérhetjük, adjon ébredést. Újítsuk meg szövetségével való kapcsolatunkat, folytassuk azt a munkát, amit Isten adott évtizedeken át. Hallgassunk azokra, akik alapították és még közöttünk vannak. Áldjuk azok emlékét, akik már nincsenek közöttünk, hanem a csodálatos mennyei város oázisában pihennek.

És végül kedves igehallgató testvérem, nem tudom, milyen most a lelkivilá-

god. Talán már sokat csalódtál. Az élet tele volt délibábokkal. Ezek miatt nem tudsz már bízni, nem tudsz a megújulásban hinni. Pedig amit Jézus ígér, az valóság. Az idősebbek még ismerik a szép Halleluja szavát: „*hidd, szavaim nem gyermekképzetek*” és nem olyanok, mint az emberek vallásos ígéretei. Ő maga biztat téged, talán most ezen az alkalmon. Kezdhetsz újat. Állj föl! Vedd át Isten szabadítását és számodra is továb lesz a délibáb.

S akkor újból, megint együtt merítünk a szabadító kútforrásból.

*Alföldy-Boruss Dezső /
Szigetszentmiklós*

*Füle Lajos
Szívbeli imádságok*

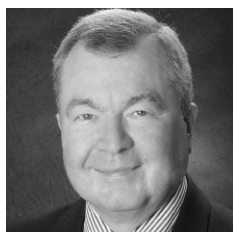
Életerő és biztatás van
minden szívbeli imádságban.
Ki mit sem kér, mit sem köszön meg,
koldusa lesz égne s a földnek.

KÖSZÖNTŐ SZÓ

A MAGYAR BIBLIA SZÖVETSÉG

35. JUBILEUMI ÜNNEPSÉGÉRE

PÉCEL, 2024. SZEPTEMBER 7.

*„amit a BSz
megtehet, ennyi:
előadja és hirdeti
azt, amit a Biblia
mond, bízva,
hogy Isten
maga hozza elő
beszéde gyümölcsét.”*

1. Először szeretném átadni a jókívánásaimat és áldáskívánásaimat a 35. jubileumi ünnepségre.

Örülök, hogy Magyarországon is van Biblia Szövetség, és hogy világosan vallja a Biblia Szentlélek általi ihletettségét és tekintélyét.

2. Köszöntő beszédemben szeretném megkérdezni: Miért van szükségünk a Biblia Szövetségre?

35 év manapság hosszú idő. A munka halad és bővül, sok ember dolgozik a Biblia Szövetségért, a publikációk száma növekszik, olykor a testvérek vitáznak valami miatt, de mi a BSz legfontosabb létezési oka? Az elmúlt években a Zsidókhöz írt levélről készítettem prédikációsorozatot, így most ezekből adok elő néhány gondolatot.

A keresztyén szolgálat legfontosabb oka az, hogy a Biblia az élő Isten szava. Emiatt a Zsidókhöz írt levél azt mondja:

2.1. „Vigyázzatok, hogy el ne utasítsátok azt, aki szól!” (Zsid 12,25)

Mivel a Biblia Isten szava, nekünk figyelniünk kell arra: „*Ezért tehát még jobban kell figyelniünk a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk. Mert ha az angyalok által hirdetett ige (Mózes*

törvénye) olyan erős volt, hogy minden törvényszegés és engedetlenség megkapta igazságos büntetését, akkor hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel, amelyet az Úr hirdetett először? Azok pedig, akik hallották, megerősítették ezt számunkra, Isten pedig velük együtt tett bizonyosságot jelekkel és csodákkal, sokféle erővel és a Szentlélek ajándékaival, amelyeket akarata szerint osztott szét” (Zsid 2,1–4). Az apostol, a szerző itt az evangéliumról beszél. Isten nem csak Krisztust és az apostolokat küldte el, hanem meg is erősítette a Krisztus igéjét és az apostolok igehirdetését a jelekkel, amiről az evangélisták beszélnek. Nincs hasonló vallási dokumentum, amelynek ilyen sok és világos bizonyítéka volna. Ez azt jelenti, hogy Isten az igéje által ilyen közel jön hozzánk. Így érthet-

jük meg, ahogyan az apostol Isten szavát idézi: „Ezért, amint a Szentlélek mondja: »Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket, mint az elke-seredéskor, a kísértés napján a pusztában, ahol megkísértettek engem őseitek, pró-bára tettek, bár látták tetteimet negyven éven át»” (Zsid 3,7–9).

Mivel a Biblia Isten szava, látnunk kell, hogy Isten ereje van benne. Az apos-tol azt mondja: „Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, mélyre hatol, az elme és a lélek, az izü-letek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk.” (Zsid 4,12–13). Ebből követ-kezik, hogy a Biblia önmagából fejti ki hatását. A harcunknak abban kell állnia, hogy bemutatjuk és prédikáljuk Isten sza-vát. Világos, hogy ennek az igeszakasz-nak a fényében tárgyalhatunk másféle nézeteket és nézőpontokat is, de a Biblia maga világítja meg azt, ami helyes és ami téves. Ezért „Vigyázzatok, hogy el ne utasítsátok azt, aki szól! Mert ha azok nem menekültek meg, akik elutasították azt, aki a földön adott kijelentést, mennyi-vel kevésbé menekülünk meg mi, ha elfor-dulunk attól, aki a mennyből szól hoz-zánk” (Zsid 12,25).

Ez azt jelenti, hogy Isten az igéje által jön hozzánk. Olyan közel van az ige, hogy a szívünkbe és a szájunkba vehetjük azt. Az ige kegyelmi eszköz, mert Isten ezáltal közvetíti nekünk a teljes és tö-kéletes üdvösséget Krisztusban. Ebből következik:

2.2. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerző-jére és beteljesítőjére! (Zsid 12,2)

A Biblia csak papíros pápa lenne, ha nem beszélne Jézus Krisztusról. Krisztus a Biblia tartalma. Az apostoli levél célja éppen ezért ez: „Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázzattal nem törődve – vállalta a keresztest, és Isten trón-jának a jobbára ült. Gondoljatok rá, aki a bűnösöktől ilyen szidalmazást szenvedett el, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete!” (Zsid 12,2–3). A zsidó ke-resztyén gyülekezetek üldözést éltek át. Fennállt a veszély, hogy néhány keresz-tyén ember elveszítse a hitét. Emiatt az apostol az egész levelében azt mutatja meg, ami Krisztusban már jelen van: hogy Krisztus a mindenható Isten jobbán ül, hogy Ő a tökéletes és büntelen főpap, aki képvisel minket Isten előtt, hogy neki jobb és nagyobb tisztsége van, mint az ószövet-ségi papoknak: hogy Krisztus egyidejűleg főpap és király a Melkisidékek rendje sze-rint, úgy hogy a főpapi tisztsége mellett övé minden hatalom az egész földön és a mennyben. Elmondja a levél írója, hogy Krisztus megszentelt minket az Ő áldozat-ával, és hogy Krisztus most a kegyelem trónján ül. Ezért az apostol inti az olvasóit: „Járuljunk azért bizodalommal a kegye-lem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül” (Zsid 4,16).

Az egyház, a gyülekezetek építője is Krisztus. Világos, hogy ezt a szolgálai által teszi, ezért Krisztus szolgálai nem az embe-rek és a gyülekezet urai, hanem a nyáj szolgálai és példaképei. A szolgálatuk ab-ban áll, hogy hirdessék Isten igéjét, és e

munka jogszerű gyümölcse a hit: „A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisz-tus beszéde által” (Róm 10,17). A lelki-pásztor is hittel néz fel Jézusra, és tőle várja az ige hirdetés gyümölcsét.

3. Összefoglalás

E gondolatok fényében mi a BSz feladata? Mit tehet a BSz? A BSz nem tudja erősebbé tenni Isten szavát, mert Isten szava önmagában, és önmagától erős és hatalmas Isten akarata szerint. Az pedig, amit a BSz megtehet, ennyi: előadja és hir-deti azt, amit a Biblia mond, bízva, hogy Isten maga hozza elő beszéde gyümölcsét. Ki-ki hirdesse vagy tanítsa Isten igéjét, történjen ez szószéken, vagy a Bibliaisko-lában, teológiai publikációkban, gyerme-kek között vagy lelkigondozásban! Ez felel meg annak, amit a Zsidókhöz írt levél mond: hogy figyelmezzünk a hallottokra, és hogy nézzünk fel Jézusra. A Biblia Szö-vetségnak ezt kell elősegítenie.

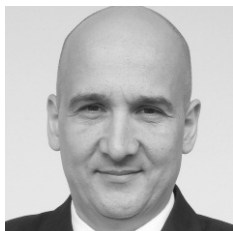
„Hit nélkül pedig senki sem lehet ked-ves Isten előtt, mert aki az Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy ő van, és megjutal-mazza azokat, akik őt keresik” (Zsid 11,6). És: „Mert mindaz, ami nem hitből van, bűn.” (Róm 14,23b) Tehát a keresztyén szolgálat is bűn, amikor hit nélkül történik meg. Végkövetkeztetésként, a BSz képvil-selőinek is hit által kell szolgálniuk, mert csak az Isten szolgálata, amit a hit által teszünk. Abban áll a BSz létezési joga, hogy eszerint legyen világítótorony a ma-gyar keresztyén egyházak számára és azo-kat tanáccsal lássa el. A Mindenható és Szentháromság Isten áldja meg és növelje a BSz munkáját az Ő egyháza épülésére!

Dr. Bernhard Kaiser teol. professzor

KI IRÁNYÍTJA A VILÁGPOLITIKÁT?

TEMATIKUS BESZÉLGETÉS BEVEZETŐ GONDOLATAI,

BSZ35 HÁLAADÓ CSENDES NAP, 2024. 09. 07.

„Régóta tudható, hogy kevesek tulajdonában van jelenleg a világ vagyonának legnagyobb része, kevesek kezében összpontosul a világ nyilvánosságát befolyásoló média. Ezek ugyan nagy erők a politikában, de nem mindenek feletti politikai tényezők.”

SOKSZEREPLŐS RENDSZER

Korunk nyilvánosságát, a politikael-mélet tudományát olyan szemléletek dominálják, amelyek a világpolitika mozgásait csupán emberi tényezőkre vezetik vissza. Ezekben az elméletekben a világ-politika egy hatalmas összevisszaság, amelyben különböző erőközpontok mű-ködnek és egymással összefogva, vagy éppen egymást támadva befolyásolják a történéseket. Sok ilyen hatalmi köz-

pontot azonosítottak már, de egy csoportot vagy egy konkrét személyt megnevezni, aki mindenre befolyással volt vagy van, lehetetlen. Voltak ugyan a történelemben korszakok, amelyeket egy-egy befolyásos emberről vagy hatalmi csoportról nevezett el a történetírás, de ezek a nevek csak arra jók, hogy fém-jelezzünk egy-egy korszakot. Ha ugyanis megvizsgáljuk az ő korukat, kiderül, hogy ők is csak végrehajtói, mai szóval

arcai voltak az akkori mögöttes hatalmi köröknek, játszmának, amelyben szerepet kapott a vallás, az egyház, befolyásos nők vagy férfiak, családi háttér, valamilyen jelentős katonai, titkos társaságok, az akkori arisztokrácia egy-egy alakja, a kortárs pénzügyi, gazdasági elit erői, és még sorolhatnánk.

Nem könnyű kimutatni a politika igazi mozgatóit a háttérhatalom rejtőzködő természete és sok egyéb tényező miatt sem. Nehezen kimutatható például, hogy mekkora szerepet játszott egy-egy korban a vezető politikus személyes kisugárzása, képessége, karizmája, hite, karaktere az akkori eseményekre.

ÚJKORI SZEREPLŐK A POLITIKÁBAN

Aki a politikával közelebbről foglalkozik, az egy nagyon szövevényes és többszereplős rendszert lát ma is, amelybe a korábbiakban nem ismert szereplők kapcsolódtak be. A nemzetállamok kialakulása után a politika legjelentősebb aktora szinte kizárólag az adott terület felett erőszak-monopóliummal és szuverén jogalkotási körrel bíró állam volt. A 20. századtól kezdődően azonban egyre erősebb tényezőkké váltak azok a hatalombefolyásoló formák, amelyek nem a territorialitás és a szuverenitás alapján állnak.

Egyrészt az államszövetségek létrejöttével az államok saját szuverenitásukból átadtak a szövetségnek, így a szövetség közös döntései a helyi akarattól függetlenül is vonatkoztak már az államokra és befolyásolták a közösségeket.

Másrészt megjelentek különböző társadalmi szereplők is a politika területén, amelyek előmozdították korunkra a globalizmus kontra szuverén nemzetállamok dilemmáját. Ilyenek például a multinacionális cégek és a civil társadalom szervezetei. Ezek főképpen a politikai kérdések globalizálódását mozdították elő, kihasználva az információs technológia fejlődését. Többnyire határokon átnyúlva szerveződtek, így egyre növekvő mértékben lettek a nemzetközi politika szereplői. A civil társadalom határokon átvéelő egyesülései mára olyan új típusú politikai tényezőkké váltak, melyek képesek olyan, a közösségeket érintő kérdéseket előmozdítani vagy akár eldönteni, amelyre az államok képtelenek. Ez a tendencia napjainkra megváltoztatta

a politika természetét, mivel a politikai kérdések nagy része államhatárokon átvéelő lett. Ugyanez a jelenség persze megfigyelhető régóta a világvallásokkal kapcsolatban is, amelyek szintén befolyásolják a nemzetek politikáját.

Tegyük mindehhez hozzá, hogy az információs technika forradalmával megnőtt az egyén politikabefolyásoló szerepe a globális térben. Az információs eszközök mindenkinek lehetővé teszik, hogy a saját nézeteivel azonos politikai csoportokhoz csatlakozzon a világ bármely részén és így a világpolitika színpadán is fellépjen a világ bármely pontján, vagy akár még saját államával szemben is. Az információs technológiák nagyban segítik az egyéneket a globális politikacsináló fellépésben, még olyan politikai kérdésekben is, amelyekben az egyén személyesen nem érintett. Így láthatjuk, hogy

Füle Lajos

Emmausi úton

Ketten megyünk, vagy egyedül megyünk...
Hová? – E földön sok-sok Emmaus van,
JÉZUST idézzük közbe-közbe búsan,
emlékeink is ballagnak velünk...

Így létezzünk a múltat emlegetve,
csodákra visszarévedve járunk,
de csüggedésünk annyiszor elárul:
„Ó, mi azt hittük...” (ezt, meg azt, ha tette).

Pedig hát EGGYEL többen ballagunk:
hozzánk szegődik új meg új alakban
VALAKI mindig, hogy fáradhatatlan
mondja az Igét, nem vagyunk magunk.

Lelküink föleszmél, boldog szót rebeg,
kenyérben, borban fölfedezve testét:
„Maradj velünk, hogy be ne esteledjék,
búban, örömben hadd legyünk Veled!”

az egyének globális szerveződése nemcsak a jó ügyek mellett formálódik, hanem sajnos a rossz célok melletti kiállást és összefogást is elősegíti, és nagymértékben növeli a tömegmanipulációt.

Az állami szereplők mellett tehát a civil társadalom és az egyének aktív politikai részvétele a politikai jellegét – és nem melleleg sebességét – hihetetlenül felgyorsította és globalizálta. A civil szervezetek hálózatosodásuk miatt a hatalomért folytatott harcban tartós minő-

ségi változást okoztak a lokális, valamint a nemzetközi rendszerekben is.

A politika ilyen jellegű változásai miatt az ENSZ szervei, illetve más nemzetközi intézmények is előszeretettel beszélnek egy olyan politikai program szükségességéről, amely képes az egész világ menedzselésére, az állami és nem állami szereplők közötti koordináció szerepére. Az ENSZ a globális kormányzáson elsősorban ilyen irányító hatóságot ért, amely az állami és nem állami szereplők összehangolását végezné bolygónkon. Ugyanakkor nem hallgatható el a római vezetésű egyház vallási világhatalmi törekvése sem, amely ugyanezen logikát követi, és amelyet immáron az ökumenikus mozgalom is magáénak vall. A világbéke érdekében Róma fogná össze az egyházakat és világvallásokat, ő menedzselné a világ vallási kérdéseit. A nyugati világ ebben látja a politikai megoldásokat napjaink kihívásaira, de nem nehéz belátni, hogy ez a rendszer könnyen válhat akár globális diktatúrává.

EGYÉB POLITIKAFORMÁLÓ TÉNYEZŐK

A pénznek hihetetlen hatalma van, és nagy befolyásra tesz szert, aki a pénzt vagy az erőforrásokat birtokolja. Régóta tudható, hogy kevesek tulajdonában van jelenleg a világ vagyonának legnagyobb része, kevesek kezében összpontosul a világ nyilvánosságát befolyásoló média. Ezek ugyan nagy erők a politikában, de nem mindenek feletti politikai tényezők. Fontos tudni, hogy mindig is voltak és vannak olyan személyek és egyéb tényezők a világpolitikában, amelyeket se pénzzel, se fenyegetéssel, se más módon nem lehet megvenni, befolyásolni.

Így nem becsülhetjük alá az eszmék, világnézetek, vallások, filozófiák erejét, ugyanígy a természeti csapások, hirtelen demográfiai változások, népvándorlások, járványok, háborúk minden számítógátasokat felülíró, előre nem tervezhető politikai befolyását. És mindenhol vannak emberek, akiket nem lehet manipulálni, lefizetni, megvesztegetni.

A világelit (titkos társaságok, befolyásos gazdasági és pénzügyi csoportok, államhatalmak, szervezett magánhatalmak, médiahatalmak stb.) nagy ámitása az, hogy világunkban ők irányítanak és uralnak minden politikai kérdésben számításba vehető tényezőt.

A világelit tudatosan táplálja azt a hiedelmet, hogy ők ismerik a világunkat működtető szabályszerűségeket, a tömegpszichológiát, a gazdaságot, a pénzügyi folyamatokat befolyásoló mechanizmusokat, a háborúk szabályszerűségeit, a társadalmak mozgásait és főképpen azt, hogy ezeket képesek is irányítani. A történelemben azonban Isten elég leckét adott már arról, hogy ezek az „uralkodó elitek” is csak halandó emberekből állnak. Ráadásul, aki ezek közül nem számol Istennel, az ő igaz egyházával, a Sátánnal és a démonokkal, az általuk megrontott egyházzal, az hatalmasat téved, mert a világpolitika irányításában nem csupán emberi tényezők játszanak szerepet.

Emlékezzünk a fáraóra, aki alábecsülte a szellemi világ politika- és társadalomformáló erejét. Pilátus is jó példája a világelit önámításának, aki maga is azt hitte, hogy tisztában van a politika lehetőségeivel, az esetlegesen számításba veendő tényezőkkel, amikor azt mondta Jézusnak, hogy hatalmában áll őt megöletni vagy felmenteni. Jézus kijózanította, amikor így válaszolt: „*Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked...*” (Jn 19, 11). Vagyis Pilátus nem a maga teljességében értelmezte szerepét, politikai lehetőségeit, mert nem látta, hogy nem csupán ő irányít, hanem ő eszköz egy nálánál hatalmasabb Erő kezében.

Nos, ha csupán a tapasztalati szinten vizsgáljuk a kérdést, hogy ki irányít a politikában, nem vagyunk könnyű helyzetben. És bár az államok, egyházak, vallások, gazdasági és pénzügyi szereplők, a politikai erőközpontok, civilek és az egyének hihetetlen rendszereket és hálózatosokat hoznak létre és hatalmas befolyással is bírnak a politikában, a gazdaságban, a pénzügy, a média és a társadalmi élet szinte minden területén, rajtuk kívül még számtalan más tényező is van, amelyek kiszámíthatatlanok és irányíthatatlanok e hatalomközpontok számára, viszont felette állnak a politikuskoknak és a háttérhatalom erőinek.

AKI A POLITIKÁBAN MINDENT MEGHATÁROZ

A világi hatalom gyakorlása és a politikacsinalás tehát sokszereplős és összetett. Nagy hiba lenne azonban elhallgatni a legbefolyásosabb személyt.

Mi, bibliás keresztyének, akik speciális látásmóddal rendelkezünk a Biblia miatt, tudjuk, hogy világunk alapvetően egypólusú világregend, amelyet egy mindent meghatározó isteni bölcs akarat vezet célja felé, felhasználva örök célja megvalósulásában a gonosz minden munkáját, az emberek előbbiekben felsorolt sokféle szerveződését és szándékát, a médiát vagy a tudományt is.

Ha a Biblia felé fordulunk – és ha csak a korunkra nézve oly nagy jelentőséggel bíró Jelenések könyvét olvasnánk is –, akkor egyértelmű, hogy a politika evilági eseményei mögött egy mindent meghatározó személy áll, aki nem más, mint Jézus Krisztus. Ő a legfőbb irányító hatóság, aki „*a föld királyainak fejedelme*”, akié a hatalom „*örökkön örökké*”. Vagyis ő irányítja az egyházat és a politikát, így rajta múlik a világbéke. Ő befolyásolja a világgazdaságot és a pénzügyi folyamatokat, a demográfiát, a világunkat szabályozó törvényszerűségeket, az ökológia változásait, az ivóvíz és világelelmezés alakulását, a világűr eseményeit. De ő rajta múlik a szellemvilág hatása világunkra, a háborúk, a népvándorlások és járványok megléte vagy éppen nem-léte.

Évezredek óta hirdeti ez a könyv, hogy „*a világ felett a királyi uralom a mi Urunké és az ő Krisztusé lett, és ő uralkodni fog örökkön-örökké.*”

A könyv arra is megtanít, hogy milyen eszközöket ad Jézus a sötétség szellemi erőinek, hogy a történelem során újra és újra végrehajtsák pusztításait. Így olvasunk a tengerből feljövő fenevadról, mint a démonizálódni hajlamos politikai hatalom jelképéről, amelynek időnként „*nagyokat mondó és istenkáromló száj*” adatik. Időnként megadatik az ilyen hatalomnak, hogy „*hadat indítson a szentek ellen, és legyőzze őket*”.

Aztán ott vannak a gonosz eszközei között az ideológiák, eltorzult és hamis vallások, a Sátán által megrontott világegyházat szimbolizáló két szarvú vadállat képe, akinek „*két szarva volt, mint a Bárálynak, de úgy beszélt, mint a sárkány*”. Ezek az ördögi vallások és ideológiák minden generáció életében rábírák „*a földet és lakóit, hogy imádják az első fenevadat*”. Milyen felemelő mégis olvasni és döbbenetes a történelemben szemlélni, átélni, amikor újra és újra „*a bárány angyala kiöntötte az ítélet poharát a fenevad trónjára*”!

Micsoda politikacsinaló erő az, amely ledöntötte Sztálint, Hitlert és annyi gonosz, istentelen uralkodót, hatalmi összeesküvést és szövetséget a történelemben!

És milyen jó előre nézni azokra az időkre, amikor bekövetkezik ez: „*foglyul esett a fenevad és vele együtt a hamis próféta... élve vetetett mind a kettő a kénnel égő tűz tavába.*”

Ki irányítja a világpolitikát? Sok emberi tényező mögött az, akinek „*ruhájára és derekára ez a név van írva: királyoknak Királya és uraknak Ura*” (Jel 19,16).

**Sipos Ajtony Levente /
Soltvadkert**

Lukátsi Vilma Isten rostájában

Óriási rosta az Istené:
elfér benne az egész világ!
Évezredek homokszem-népei
hullottak már a réseken át,
mert lassan bár, de mindig mozog,
elhullhatnak népek-nemzetek,
„szórolapátja van a kezében,
a szérűjét úgy tisztítja meg...”
Így a polyvától megtisztul a mag:
aki az Övé, az benne marad
a rostában.

És ugyanúgy fúj az idők szele,
ahogyan az Ő keze mozog:
kegyelmi évek derűje után
jönnek a próbák, ostorok.
Zörgés-zavargás van akkor belül,
mert rostálni a sátán is segít:
ragadozó szennyes keze benyúl
mezavarni az Isten szentjeit.
De csontos ujsa csak polyvát ragad,
aki Istené, az benne marad
a rostában.

Uram, érezzük: a rosta mozog,
de még mindannyian benne vagyunk!
Fülüinkbe hatnak éles csattanások,
a csontunkig fájó nyilalások,
és nincs erőnk, hogy megtartsuk magunk!
Próbáid jöjjenek, vessződet áldjuk,
csak Te, Uram, csak Te, soha más!
Verődjünk össze sebező lökéssel,
csak jaj! ne jöjjön a zuhanás!
Még ha csalódnunk kell is egymásban,
csak benn maradjunk a Te rostádban,
a rostában!

SZENTÍRÁS VAGY ALKU? – EMBEREKHEZ IGAZÍTOTT EGYHÁZ

TEMATIKUS BESZÉLGETÉS BEVEZETŐ GONDOLATAI,

BSZ35 HÁLAADÓ CSENDES NAP, 2024. 09. 07.

„Ha hiányzik a Krisztusról való bizonyosságtétel, akkor valami nagyon lényeges dolog veszett el. Akkor olyanná válik az egyház, mint egy képeret, amelyben nincsen festmény, vagy egy üres vitrin. A külső megmarad, de a lényeg eltűnt.”

Egy alföldi város gyülekezetében egy istentisztelet előtt néhány perccel meglepő események történtek. Egy ismeretlen család ünneplő ruhában bevonult, és leült a templom első padjaiba. A lelkipásztor észrevette az anya kezében lévő kisgyermeket, és rögtön szólt a gondnoknak: gondnok úr, kereszteleő lesz, hozza gyorsan az ezüstkanccsót. Alig indult el a gondnok a vízért, a családtagok összesúgtak, aztán kisvártatva felálltak, és amilyen gyorsan bejöttek, olyan hamar távoztak a templomajtón.

SZOLGÁLTATÓ EGYHÁZ

Mindannyiunkkal megesett már talán, hogy bementünk egy boltba, körbenézünk, és nem találtuk vagy drágállottuk, amit kerestünk, ezért dolgavégezetlenül kifordultunk. Igénybe akartunk venni egy szolgáltatást; akartunk, ám végül nem került rá sor. A kereszteleő: szolgáltatás. Így tekintett rá a család, és – szomorú – így tekintett rá a lelkipásztor is.

Sokan szolgáltatást várnak az egyháztól. Kereszteleő, konfirmáció, esküvő, temetés, hittan stb. Legyen egy vallásos közeg, aki támogat, ahol gondoskodnak gyermekeimről, időseimről, betegeimről. Egy presbiter így szólt: milyen ellenszolgáltatást kapnak az egyháztagok a befizetett egyházadóért cserébe?

Mások élményekben szeretnének részesülni. Az egyházban szeretném megélni a hitemet, megélni a közösséget, átélni Isten szeretetét. Legyen közösségi élmény, legyen sok ember, pezsgő ifjúság, dicsőítő zene, fesztiválok, izgalmas

programok stb. Mindezekre valamiféle vallásos mázat öntünk, és máris kielégítettük az emberek „spirituális igényeit”.

Nagy elvárások vannak az egyház felé: mit mondjon, mit tegyen, és mit ne. És ha nem teljesülnek az elvárások, akkor az emberek csalódnak, többé nem fizetik az egyházadót, kilépnak a református egyházból, otthagyják a gyülekezetet. Vajon mit kezdünk ezekkel az elvárásokkal?

Sipos Ete Álmos 2006-ban figyelmeztetett arra, hogy vannak olyan egyházak, gyülekezetek, amelyek „már nem a bibliai igazságot keresik, hanem azt kutatják, hogy mit követel a korszellem, mi az, ami tetszik az embereknek. Törekvéseik annak demonstrálására irányulnak, hogy az egyházra szükség van a társadalomban, és hogy az a kulturális vagy karitatív tevékenység, amit végez, mennyire hasznos. A legnagyobb gondjuk pedig az, hogy milyen módon biztosíthatják egy-egy gyülekezet anyagi jövőjét?” (Válságban van-e az egyház?)

Egyszer beszélgettem a református menekültmisszió egyik szolgálójával. Elmesélte, hogy céljuk a menekültek integrációja a társadalomba, munka és lakhatás megoldása stb. Megkérdeztem, melyik református gyülekezetbe tagozzák be őket. A válasz ez volt: egyikbe sem, ez nem cél. Sajnos azt kell mondanunk, hogy az ilyen diakónia földiekben mérve hasznos lehet, de nem Krisztusról tesz bizonyosságot. „A hamis diakónia [munkái] nem azért történnek, hogy Krisztus jelenlétéről tegyenek bizonyosságot. Nem jelek, hanem öncélú ténykedések” (Makkai Sándor: Élő gyülekezet).

Ha hiányzik a Krisztusról való bizonyosságtétel, akkor valami nagyon lényeges dolog veszett el. Akkor olyanná válik az egyház, mint egy képeret, amelyben nincsen festmény, vagy egy üres vitrin. A külső megmarad, de a lényeg eltűnt. Szolgáltatás és élmény van, de a lényeg elveszett. Elfeledkeztünk a valódi feladatunkról.

Az egyház feladatának megértéséhez azt kell tudni, hogy ki az egyház Ura. Az

egyház Ura az, aki meghatározhatja az egyház feladatát. Mit akar Krisztus? Számkra nem az emberek elvárásai kell, hogy meghatározóak legyenek, hanem Krisztusé.

Az egyház célja így Krisztus dicsőítése. Ehhez tartozik az ígihirdetés, a szentek tanítása, az evangélizáció. Ennek van alárendelve az egyház minden tevékenysége. Az a célunk, amit Pál így fogalmaz meg: „dicsőíttessék meg a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve ti bennetek, és ti is ő benne, a mi Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből” (2Thessz 1,12).

ELVILÁGIASODÁS

Nem hallgathatjuk el, hogy az egyházat ma nagy veszély fenyegeti. Ez a veszély nem más, mint a szekularizáció, az elvilágiasodás. Az, amikor szem elől tévesztjük a mennyeit, amikor nem az örökkévalóság távlatából szemléljük ezt a földi életet és az egész világot, hanem az itt és most uralkodik. Pál így int minket: „Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteket. És ne szabjátok magatokat a világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata” (Rm 12,1–2). A nagy kérdésünk: Kihez szabjuk magunkat? Kihez igazítjuk az egyházat? Kinek akarjuk elnyerni a tetszését?

A szekularizált egyház a világhoz, az emberekhez, a korszellemhez köti magát. Úgy gondolkodunk, mint a világ. Azt tesszük, amit a világ. Már nem az a kérdés, hogy mit akar Jézus, hanem az, hogy mit követel a korszellem. Nem az a kérdésünk, hogy mi az egyház Urának akarata, hanem hogy mi felel meg a társadalom, a mai kor elvárásainak. Az emberekhez igazítjuk az egyházat.

D. L. Moody így figyelmeztet: „A keresztyéneknek a világban kell élnie, de nem töltheti meg őket a világ. A hajó a vízen van, de ha a víz a hajóba kerül,

akkor elsüllyed. Ugyanígy a keresztyének a világban élnek, de ha a világot magukba engedik, elsüllyednek.” Ilyen „süllyedés” volt, amikor Salamon idegen feleségeket vett magának. Akkor az volt a „korszellem”, hogy az uralkodó hatalmát sok feleségével mutatja meg. Salamon csak egy kicsit engedett a világnak. Először csak a fáraó leányával kötött politikai házasságot. Aztán több és több felesége lett, akik meghonosították Izráelben a pogány istenek imádatát. Salamon alkut kötött a világgal: Istentől kapott bölcsessége mellett a világ bölcsességét is magáénak akarta.

Személyes életünkben és az egyházban is megfigyelhető ugyanez a lelki süllyedés. Ennek apró lépései vannak. A lelki alku nem azzal kezdődik, hogy valami nagyon nagy, nyilvánvaló gonoszságot beengedünk Isten népébe. Salamon először nem 700 feleséget vett magának, csak egyet. De ott nem tartotta szem előtt Isten akaratát. Alábecsülte a gonoszságot, és úgy gondolta: ez bele fog férni. Nem gondolt a következményekkel, és így végül átadta magát a bűnnek. Az alku mindig valami kicsivel kezdődik. Egy kicsit engedünk, de utána nincs megállás.

A szentségnek éppen ezért tanításban és életvitelben vagy gyakorlatban egyaránt meg kell mutatkoznia. Egy szent egyház hűséges az igehirdetésben, de hűséges az igaz életben is. Emlékezzetek arra, hogy Izráel hogyan bukott el, amikor Isten nem engedte Bálámnak, hogy megátkozza őket: Moáb leányaival paráználkodtak, és ebből lelki paráznaság is következett: más isteneket kezdtek imádni az idegen népek asszonyainak kedvéért.

A szentségben és Krisztus szolgálataiban való megalkuvás sokféle formát ölthet. Az elvilágiasodás két fontos irányát szeretném kiemelni. Az egyik az a jelenség, amit népegyháznak nevezünk, a másik pedig a modern egyház képe.

NÉPEGYHÁZ

A népegyház lényege: beleszületünk és belenevelődünk az egyházba, így a vallásosság szokásrendszeren és hagyományozódáson alapul. „Ez azt jelenti, hogy születéstől a halálig természetes módon élnek az emberek az egyház kezei között. Az egyénnek igazából nem

kell választania, s az egyháznak döntően csak a hagyományos kereteket kell fenntartania és működtetnie” (Kovács I. Gábor: Statisztikai keresztyének és a missziói parancs). Egy hasonlat szerint a népegyház koncentrikus körökkel jellemezhető, középen az aktív hívőkből álló mag található, kicsit külsőbb körben vannak azok, akik nagyobb ünnepeken eljárnak a templomba, vagy kérik az egyház valamilyen szolgálatát, a külső körhöz pedig azok tartoznak, akik például az szja 1%-át felajánlják az egyháznak.

De mi a baj a népegyházzal? William Heyns holland dogmatikus rámutat, hogy a népegyházat valójában üdvintézménynek tekintik: az egyház üdvözít. Aki kapcsolatban áll az egyházzal, annak rendben van az ügye Istennel. Éppen ezért „*azt szokták mondani az ilyenek, hogy az egyháznak hivatása annyi embert gyűjteni össze szárnyai alá, amennyit csak lehet, mindazokat fellevelem által senkit sem szabad kizárni az egyházból*” (Heyns: Dogmatika).

Mit jelent ez a gyakorlatban? Mindenkinek meg kell keresztelni, aki kéri gyermeke megkeresztelését, mert ezzel valamiféle kapcsolatot létesít az egyházzal. Ha nem tesszük meg, akkor úgy érzi, hogy valami nincs rendben az életében. Mindenkit „le kell konfirmálni”, aki 14 éves lesz, és aki egyáltalán eljön, hogy később vissza tudjon térni az egyház berkeibe. Mindenkinek ki kell szolgálatni az úrvacsorát, mert kik vagyunk mi, hogy mások meggyőződését vizsgáljuk. Aki befizeti az egyházfenntartói járulékot („egyházadót”), az egyháztag függetlenül attól, hogy egyáltalán ismerjük-e. És mindezt lehetne sorolni.

Az emberek szemében az egyház így valóban szolgáltatóvá válik: keresztel, konfirmál, esket, temet, hittanórát tart stb. Árukodó annak a konfirmációi kátének az egyik kérdése, amelyet sok gyülekezetben tanítanak: „*Mikor tagadja meg hitét a református egyháztag? 1. Ha áttér más vallásra. 2. Ha nem veszi igénybe Egyháza szolgálatait családi élete nagy alkalmain (keresztelés, esküvő, temetés). 3. Ha születendő gyermekeit más vallásra ígéri oda.*” Érdemes ezt a felszínes tanítást összevetni például azzal, ahogyan Lukács az első jeruzsálemi egyházat jellemzi: „*És foglaltosok valának*

az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és a könyörgésekben” (ApCsel 2,42).

Igazság szerint nagyon könnyű ezeken a területeken lelki kompromisszumot kötni. Gondoljuk meg például a konfirmáció kérdését! Sok gyülekezetben évről évre komoly lelkiismereti kérdés az istenfélő presbiterek számára, hogy valóban az Úr asztalához engedjenek olyan fiatalokat, akik életükkel és vallástételükkel arról tesznek bizonyosságot, hogy nem félik Istent. Végül a családokra való tekintettel sokszor az a döntés születik meg, hogy szemet hunyunk efelett, nem akarunk botrányt, és elfogadjuk a hitvallástételt.

MODERN EGYHÁZ

A népegyház mellett ma a modern egyház képe a legfenyegetőbb. Nyugaton „kereső-központú” vagy „bűnös-központú” egyházakkal is találkozhatunk. Olyan gyülekezetek ezek, ahol az ember, az Istent kereső ember áll a középpontban. Nem Krisztus dicsőségéért, hanem az úgynevezett keresők megnyeréséért dolgozik az ilyen egyház. És abba nem férnek bele a nehezebb tanítások, a kevésbé ismert bibliai történetek, az ószövetségi próféták ítéletes szavai, vagy az utolsó ítéletről és a kárhozatról szóló tanítások.

Ha pedig az a cél, hogy sok ember legyen a templomban, akkor az egyház elhagyja a Szentírás tiszta tanítását, elhagyja a református hitvallásokat, és a korszellem jegyében modern zenés dicsőítést vezet be, különféle élményeket akar biztosítani a résztvevőknek. A modern egyház élményt akar adni: érezd jól magad, légy vidám, táncikálj dicsőítés alatt, de nem foglalkozik a valódi lelki szükségekkel. Hamarabb, gyorsabban akar szolgáltatóvá válni, valakit hívőnek kijelenteni, mint arra az ember eljut Isten benne munkálkodó Szentlelke által, azzal a felkiáltással, hogy „*jaj, el ne veszítsük, hozzuk az előírt növekedési számokat*”.

Ezért a gyülekezet élményközponttá válik, ahol az emberek jól érezhetik magukat, közösségre lelhetnek. Sok névleges, de talán valódi keresztyén is azt szeretné bizonyítani, hogy a keresztyének ugyanúgy szórakoznak, mint a világ, ugyanúgy töltik a szabadidejüket, mint a világ, ugyanúgy tudnak bulizni, mint a világ stb. Makkai Sándor így ír: „*Ha*

a gyülekezet csak olyan, mint a világ, nincs semmi értelme... Abban, amit az evangélium jelent, nem alkudhatik meg és nem alkalmazkodhatik a világhoz, nem szolgálhatja ki a test kívánságát, a szemek kívánságát, és az élet kérkedését... Mert a gyülekezet Istennel van szövetségben” (Élő gyülekezet).

Végül ejtsünk néhány szót a megoldásról is. Személyes életünkben és helyi egyházainkban egyaránt fontos a szentség, az Istennek odaszánt élet. Ne vegyük félvállról Isten szavát! Ne gondoljuk azt, hogy nincs következménye, ha figyelmen kívül hagyjuk a Szentírás világos tanítását. Merjünk bátran ragaszkodni a biblikus tanításhoz és gya-

korlathoz. Fontos a Szentírás iránti rajongásunk. Mennyire vesszük komolyan, hogy a Biblia Isten szava, hogy Isten szól rajta keresztül hozzánk? Ha Isten szava, akkor miért nem vesszük komolyabban, sokkal komolyabban? Miért nem örködjünk felette sokkal jobban? Miért hagyjuk, hogy minden más vélemény elhangozhasson a világban, de a Biblia tiszta tanítása nem? Hol a tanításhoz való ragaszkodás? Hol az igazság melletti kiállásunk?

Fontos, hogy a reformátusság megerősítse az identitását. Jó lenne tudatosan ismernünk, hogy miért vagyunk reformátusok, miben vagyunk mások reformátusként más felekezetektől. Eh-

hez jó lenne nagyobb figyelemmel lennünk református hitvallásainkra (Káté és Második Helvét Hitvallás), amelyek szépen összefoglalják a bibliai tanításokat.

Meg vagyok győződve arról, hogy ma erős, református, kálvinista identitású gyülekezetekre van szükség, amelyek megalkuvás nélkül fel tudják ragyogtatni a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségét. Olyan helyi egyházakra van szükség, ahol Krisztus hamisítatlan, tiszta evangéliuma hangzik, és amelyek ennek megfelelően élik életüket is, mindenféle kompromisszum nélkül.

Dr. Vásárhelyi Bálint Márk / Pécel

FÉLELEM ÉS AGGODALMAK KORÁBAN – HOGYAN TEKINTSÜNK FÖLDI ÉS ÖRÖKKÉVALÓ JÖVŐNKRE?

TEMATIKUS BESZÉLGETÉS BEVEZETŐ GONDOLATAI,

BSZ35 HÁLAADÓ CSENDES NAP, 2024. 09. 07.

„Azok, akik hiszünk Isten igéjének, tudjuk, hogy a bűneset óta a pusztulás, az ítélet felé tart a világ. Isten

kegyelme, hogy még élünk, hogy tart a kegyelmi idő, amikor Jézusért, egyedül az Ő érdeméért megmenekülhetünk.”

Nemrégiben hirdetés bukkant fel a Facebookon. Drámai fotókkal támasztotta alá félelmetes üzenetét a hirdető. A fotók azt illusztrálták, hogy itt vannak az utolsó idők rettenetes eseményei, amik minket is fenyegetnek (földrengés, árvíz, tűzvész, háború). Majd azt ajánlotta, hogy „kattintsunk a kék betűkre” (linkre), s megtudhatjuk, hogyan biztosíthatjuk be magunknak, hogy Isten megmentsen bennünket ezektől. Azonnal eszembe jutott a Luther c. film búcsúcédulás jelenete, melyben a cédulákat áruló szerzetes komédiás eszközrendszerrel (tűzokádás, tűzbe tartott kéz) riogatta a vásári tömeget. S a szerencsétlenek vették is a cédulákat élelmiszerre összekuporgatott kis pénzükből. Az emberek félelme az ördögnek mindig

jó üzlet! MARADJUNK JÓZANOK! Hiszen nem a félelem, hanem a józanság Lelkét kaptuk!

Az, hogy ez a világ a pusztulás felé halad, csak az ún. felvilágosodás emberhívőinek meglepő hír. Azoknak, akik az ember jóságába, a haladásba és a tudományba vetették a hitüket. A '70-es években már megszólalt egy riadt hang: „Állítsátok meg a világot! Ki akarok szállni!” címmel íródott egy musical, majd könyv is. Az atomháború veszélye két világháború után félelmetessé tette a tudományt, megkérdőjelezte az ember jóságát, a „jó felé haladunk”, azaz „fejlődünk” hitét. Ez az életérés ma újra fölerősödik...

Azok, akik hiszünk Isten igéjének, tudjuk, hogy a bűneset óta a pusztulás, az ítélet felé tart a világ. Isten kegyelme, hogy még élünk, hogy tart a kegyelmi idő, amikor Jézusért, egyedül az Ő érdeméért megmenekülhetünk. Mi, megváltottak a pusztulás közepette is az Urat várjuk!

„Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az egek tartóerői megrendülnek. És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyene-

sedjete fel, és emeljétek fel a fejeteket, mert közeledik a megváltásotok.”

Olvassuk el a Szentírásból Pál hajótörésének történetét (ApCsel 27. fejezet)! Érdemes elgondolkodnunk a történet azon vonásairól, amelyek párhuzamba állíthatók mai szorongatott helyzetünkkel!

- Mi nem választhatunk hajót! Pál nem önszántából ment arra a hajóra, hanem rabként, kényszerből. Mi nem állíthatjuk meg a világot, nem szállhatunk ki belőle, a bűnesetben megtett hibás döntés folytán rabként „utazunk” benne.
- Pál abban a biztos tudatban hajózott, hogy veszedelem felé tartanak! („Férfiak, látom, hogy a további hajózás ... életünkre nézve is veszélyessé válik.” ApCsel 27,10) Mindeközben azt is tudta, hogy Isten akaratából utazik. Isten az övéit rajta hagyja ezen a hajón, itt vagyunk a veszedelem felé tartók között.
- Pál ígéretet kapott a megtartásra, ahogy a megváltottak mind biztosak lehetnek abban, hogy Isten megtartja őket minden körülmények között, sőt alkalmassá tesz arra, hogy másokat is segítsünk a megmenekülésben! A mi világunk hajóján Jézus az, akiért meg-

tartatunk! Milyen nagy dolog, hogy Isten Fia „beszállt” ebbe a hajóba, emberré lett, benne élt ebben a veszedelemben, s Reá, az Ő áldozatára nézve az Atya megbocsát, Lelke által mindvégig erősít és megtart. Milyen jó most fölidéznünk azokat az eseményeket, amikor Jézus beszállt a hajóba, ott aludt a hajóban... Hatalma volt a viharban nagy csendességet teremteni, gazdag halászsákmányt adni, félelmeiktől megszabadítani. Ebben a szorongással teli világban óriási evangélium, hogy Isten jelen van!

– Nagyon fontos megértenünk, hogy a hajó – Pál hajója és ez a világ is – mégis arra megy, amerre Isten akarja! „Ne félj, Pál, neked a császár elé kell állnod...” (24. v.) – jelentette ki az Úr Pálnak. Mi tudjuk, hogy mit ígért az Úr, minek kell bekövetkeznie, mi lesz a vége! Az Úr Jézust várjuk, Isten dicsőségének minden szem előtti felragyogása meg fog történni, Isten gyermekei mind célba érnek, az örök üdvösségbe!

– Az, hogy mi történik a hajón, egyikünknek sem lehet közömbös! Nem lehetünk pusztán magunkkal elfoglalva! Bizonyára Pálnak is volt oka aggodalomra, az igen zaklatott előzmények földolgozására is koncentrálnak volna, s az csak az egyik baja volt, hogy ezt túléli-e, hiszen a császár ítélszéke elé készült. Valószínűleg foglalkozott is ezekkel a gondolatokkal, de nem ragadt bele! Törődött azzal, hogy ne szökjenek meg a hajósok, hogy egyenek a hajótörés előtt állók. Ne engedjük meg magunknak, hogy a szorongásaink közömbössé tegyenek az elveszendők felé, a „hajó” dolgai felé!

Hogyan tekintünk tehát a félelmekre és szorongásokra, arra a nyomasztó világra, amelyben élünk? Milyen szorongásokra is gondolunk mai világunk kapcsán? Járványok, háborúk, a család intézményének megrendülése, keresztyén-üldözés, klímaszorogás... eddig ezekről inkább csak hallottunk, most meg átéltük, hogy a járványban a hívők is megbetegedtek, meghaltak, elvesztették szeretteiket, tartósan küzdenek rajtuk maradt szövödményekkel. Most ismerünk kedves hívő testvéreket, akiknek a családját szétszórta a háború, esetleg a harctéren maradt kedves szerettük, akit kényszerrel

hurcoltak el... A mi bajunk most az, hogy rádöbbszünk, hogy mindez megeshet velünk, erről a „hajóról” nem szállhatunk le. Első következtetés, hogy hálával tartozunk Istennek azért, hogy mindeddig ezek nem érintettek bennünket. A második pedig az, hogy szembe kell néznünk azzal, hogy elpuhultunk, meglangyosodtunk! Már akkor is szorongunk, mikor hálásnak kellene lennünk mindazért, ami eddig természetesnek tűnt: van bőségesen ételünk és ruházatunk, van otthonunk, gyülekezetünk, ott a kezünkben a Biblia. Gondoljunk el arról, hogy nem ragadt-e magával a fogyasztói gondolkodás, a mértékletes, puritán életszemlélettől mennyire kerültünk távol? Az életgyakorlatunkat alakítsuk úgy, hogy növekedjék a tűrőképességünk! Vértesszük fel magunkat azzal a gondolattal, hogy sem a szenvedést, sem a szorongást nem lehet elkerülni, a többi emberrel együtt bennünket is érnek mindezek. A különbség az, ami Pál és a hajó többi utasa között is különbség volt: Istennel, benne bízva élünk. A bennünket érő nehézségek általi edzés célja, hogy bízzunk az Úrban! Merjük egyre jobban, egyre mélyebben és elszántabban kiszolgáltatni magunkat Neki! Sokszor szembesülünk azzal, hogy a félelmünk valójában Isten iránti bizalmatlanság. Az Úr pedig egyre nagyobb szeretettel mutatja meg egyre keményebb helyzetekben, hogy képes megtartani, hogy a legfőbb kincsünk az, hogy Ő velünk van, hű marad. A kétségbeeséseinknek véget tud vetni, a végén mindig ott találjuk Őt.

„A jó napokban élj a jóval, a rossz napokban pedig jusson eszedbe, hogy ezt is épp úgy, mint azt az Isten szerezte, azért az ember semmit sem sejt abból, ami rá következik.” Préd 7,14. (Veritas, 2011) Ne engedd, hogy a jó napok hálás öröme elvegye az Ördög, élj a jóval! Ne rettegy előre, nem tudod, hogy mi lesz! Isten nem azzal segít, hogy a jövőbe láss, hanem azzal, hogy kijelenti magát, mint Mindenható mennyei, szerető, megbízható Édesatyát. „Tiéd mind testünk, mind lelkünk, Teremtőnk szabad vagy velünk.” – énekeljük (RÉ21 332./6.) Ki tudjuk ezt mondani? A cél, hogy igennel tudjunk felelni.

Néhány gyakorlati tanács ezekre a nehéz, szorongásos időkre:

– Legyen gondunk a hitünk életben tartására! Gyönyörködünk az Úrban,

naponként éljünk az igeolvasás lehetőségével, legyen imaéletünk!

– Gyakoroljuk a testvéri közösséget! Járjunk gyülekezetbe, legyenek lelki közösségeink, imatársaink!

– Élünk szentül, törekedjünk a hasznoságra (szolgálatra), legyünk önfeladatok (ne koncentrálnak pusztán önmagunkra)!

„Kemény próbák idején nincs a földön semmi, amiben a hívő reménykedhetne, ezért arra kényszerül, hogy egyedül Istenre bízta magát. Amikor hajója szorult helyzetben van, és nem használ az emberi segítség, akkor egyszerűen és teljes mértékben Isten gondoskodásába kell vetnie a reményét. Áldott vihar, amely ilyen Sziklához sodorja az embert. Ő, áldott hurrikán, amely Istenhez és csak Istenhez repíti a lelket!” (Spurgeon)

A beszélgetés során egy testvérünk megosztotta azt a tapasztalatát, hogy Isten nem mentette ki egy olyan helyzetből, amittől félt, de megtartotta őt. Egy másik testvérünk pedig elmondta, hogy milyen sokat segít az éneklés (lelki énekek) szorongatott lelki állapotban. Arról is beszéltünk, hogy a történelem során sok szorongással teli időszak volt, tanulhatunk abból is, ahogy az akkori hívők reagáltak, azonban azt is tudjuk, hogy a mai helyzet mégis más, nekünk kell az Úrral való közösségben megtalálnunk azt, ami a békességünkre való.

Végül javaslom, hogy elcsendesedett szívvel olvassuk el Habakuk könyvének 3. fejezetét!

Zila Péterné / Budapest

Túrmezei Erzsébet: **Kenyérnek jöttél**

Kenyérnek jöttél éhező világba,
világosságnak sötét éjszakába,
fényes hajnalnak, örök ragyogásnak,
vak zürzavarba bizonyos tanácsnak.
Jöttél útnak, igazságnak, életnek,
s kicsiny gyermekként jászolba fektettek,
Jézus, Jézus!

Mért sínylődnénk hát éhezve, szegényen,
mért tévelyegnénk világtalan éjben
tanácstalanul és halábraváltan
és úttalanul a hazug világban,
amikor benned mindent megnyerhetünk,
kis jászlad elé odatérdelhetünk,
Jézus, Jézus!

VAN-E JÖVŐJE A KERESZTYÉN KÖZÖSSÉGEKNEK, KÜLÖNÖS TEKINTETTEL A NYUGATI FOLYAMATOKRA? TEMATIKUS BESZÉLGETÉS BEVEZETŐ GONDOLATAI, BSZ35 HÁLAADÓ CSENDES NAP, 2024. 09. 07. (ANGOLBÓL FORDÍTOTTA: WEBERNÉ ZSIKAI MÁRIA)

*„Isten meg-
követeli népétől,
hogy sóként és
világosságként
szolgáljon ebben
a sötét világban.*

Lehet, hogy

*a társadalom nem kedvel bennünket,
talán nem is akar minket,
de szüksége van ránk.”*

Amikor visszatekintek nyugat-európai szolgálatom éveire, világosan kirajzolódnak bizonyos tendenciák. Negyven évvel ezelőtt Észak-Írorszában még tisztelet övezte a hívő keresztyéneket, a templomba járást fontosnak tartották. A lelkész által írt ajánlás szinte elengedhetetlennek számított, ha valaki állást keresett. A házasság előtti együttélést nemcsak elítélték, de bűnként tartották számon. Az azonos neműek házassága pedig a fantázia szüleményének tűnt. Az ország törvényei szilárdan zsidó-keresztyén értékeken nyugodtak.

Ám körülbelül húsz évvel ezelőtt megindult a változás: a keresztyénség már csak egy volt a sokféle világnézet közül, és az ország törvényei is egyre inkább távolodni kezdtek a hagyományos keresztyén elvektől. Ha valaki gyakorolni akarta a keresztyénséget, elfogadták: ott sorakozott a világnézetek „áruházi” kínálatában, ahol mindenki azt emelte le a polcról, ami éppen illett az életmódjához. Közben az ország törvényei lassan egyre távolabb kerültek a keresztyén értékektől.

Napjainkban sokan ártalmasnak és veszélyesnek látják a keresztyénséget. Ha valaki nyíltan keresztyénnek vallja magát és a Bibliát követi, arra gyakran úgy tekintenek, mintha a társadalom stabilitását veszélyeztetné. Az erkölcs és az értékek

tekintetében minden megengedett, kivéve a keresztyénséget, mert kihívást jelent a társadalom szélsőségesen liberális nézetével szemben.

Az ország törvényei egyre inkább a liberális irányt képviselik, és olykor kifejezetten keresztyénellenes értékeket hangsúlyoznak. 2020 januárja óta az azonos neműek házassága törvényes, és Észak-Írorszában található Európa egyik legmegengedőbb abortusztörvénye. Emellett a keresztyének, ha bibliai nézeteket képviselnek, amelyek ellentétesek a társadalom által elfogadott normákkal, gyakran szembesülhetnek jogi következményekkel.

Így történhetett meg az Asher's Bakery esete, amely Észak-Írorszában kezdődött 2014-ben. A pékség visszautasította egy torta elkészítését, amelyen az azonos neműek házasságát támogató üzenet szerepelt volna. A pékség tulajdonosai, akik mélyen vallásos keresztyének, arra hivatkoztak, hogy a kért üzenet ellentétes hitbéli meggyőződésükkel. Ezt követően a megrendelő diszkrimináció miatt pert indított a pékség ellen. Az ügy több bírósági szakaszon is átment, míg végül 2018-ban az Egyesült Királyság Legfelsőbb Bírósága a pékség javára döntött, kimondva, hogy a tulajdonosoknak joguk van megtagadni olyan üzenetek elkészítését, amelyek ellentétesek vallási meggyőződésükkel. Nem kevésbé aggasztó, hogy az Egyesült Királyságban az abortuszklinikák körül 150 méteres „pufferzónákat” alakítottak ki, ahol tilos abortuszellenes tüntetéseket tartani. Sajnos több keresztyént is letartóztattak azért, mert ezekben a zónákban csendben imádkoztak. Az Ír Köztársaságban pedig egy keresztyén tanárt börtönbe zártak, miután megtagadta, hogy egy transznemű diák számára az általa preferált névmást hasz-

nálja. Magyarország még nem jutott el arra a pontra, mint Észak-Írország, de úgy vélem, már csak egy-két általános választásra van ettől.

E fejlemények tükrében vajon van-e jövője a keresztyén közösségeknek? Természetesen igen. Miért? Először is azért, mert Isten szuverén, és ő irányítja mindazt, ami történik. A Rm 1,18 és az azt követő versek világosan megmutatják, mi a következménye, ha egy társadalom hátat fordít Istennek.

Amikor az emberek igazságtalansággal elnyomják az igazságot – ahogy a 18. vers mondja –, Isten haragja megnyilatkozik, és kiszolgáltatja őket elméjük hiábavalóságainak. A szexuális erkölcstelenség, beleértve a lesbikusságot és homoszexualitást (26–27. vers), valamint az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodás (28. vers) csak néhány példája azoknak a romboló következményeknek, amelyek tovább mélyítik a gonoszságot.

Rm 1,29–32: *„Tele vannak mindenféle hamissággal, gonoszsággal, kapzsisággal, rosszasággal, tele irigységgel, gyilkos indulattal, viszálykodással, csalással, rosszindulattal; besúgók, rágalmozók, istengyűlölők, gőgösek, fennhéjázók, dicsekvők, találékonyak a rosszban, szüleinek engedetlenek, kíméletlenek, szószegők, szeretetlenek és irgalmatlanok. Ezek ismerik ugyan Isten igazságos rendjét, amely szerint halálra méltók, akik ilyeneket tesznek; mégis nemcsak teszik ezeket a dolgokat, hanem azokkal is egyetértenek, akik ilyeneket tesznek.”* Hát nem pontosan ez jellemzi a mi társadalmunkat?

Ez azonban nem adhat okot a keresztyének számára a kétségbeesésre. Ezek a jelenségek nem pusztán bűnök, hanem Isten ítélete a bűn felett. Miért tapasztaljuk

a homoszexualitás és a transzneműség térnyerését? Azért, mert az ember teljesen eltávolodott Istentől és az útjaitól? Nem, hanem azért, mert Isten átadta az embereket ezeknek a vágyaknak. Az említett jelenségek egy olyan civilizáció felett mondanak ítéletet, amely nem Krisztusban bíz. Képzeljünk el egy társadalmat, amely egy autóban ül a meredek hegy tetején. Mi tartja vissza az autót attól, hogy lefelé száguldva a pusztulásba rohanjon? A kocsiban ülők bölcsessége? Nem, hanem Isten szuverén keze, amely szorosan tartja a kéziféket. Ám az emberek kiabálnak: „Nincs szükségünk Istenre, nem kell Krisztus!” Ekkor Isten így válaszol: „Ha ezt akarjátok, legyen.” És elengedi a kéziféket. Az autó lefelé kezd száguldani, és útközben egyre több bűnt gyűjt be. Vagy képzeljünk el egy kisgyermeket, aki minden étkezéskor válogatás nélkül csak fagyaltot akar enni, visszautasítva minden tápláló ételt. Hiába próbálod meggyőzni, ő csak azt kiáltja: „Fagyit akarok!” Végül eljön a pont, amikor azt mondd: „Rendben, ha ezt akarod, egyél fagyit minden étkezésre. Addig ehetsz, amíg rá nem unsz.” Valami hasonlót tett Isten is a társadalommal: addig betegítheti magát bűnnel, amíg végül már kénytelen elfordulni tőle. Nem szabad tehát meglepődnünk vagy kétségbeesnünk a gonoszság növekedése miatt, mert Isten cselekszik. Igen, az ítélet munkálja, de ezeknek a jelenségeknek a növekedése azt mutatja, hogy még mindig a trónon van, és szuverén módon cselekszik, ahogyan azt az Igében megígérte.”

Másodszor, Isten megköveteli népétől, hogy sóként és világosságként szolgáljon ebben a sötét világban. Lehet, hogy a társadalom nem kedvel bennünket, talán nem is akar minket, de szüksége van ránk.

A Mt 5,13–14 így szól: „*Ti vagytok a föld sója*” és „*Ti vagytok a világ világossága*”. Mit tesz a só? Megőrzi és gátolja a romlást. Eltávolítja a fertőzést, bár néha csip és fáj. Mit tesz a világosság? Feltárja a szennyeződést, hogy meg lehessen tisztulni, és biztonságos utat mutat a sötét éjszakában. Más szóval, a keresztyéneknek Istentől rendelt szerepük van ebben a világban. Mi vagyunk azok, akik Isten igéjének igazságával és Isten Lelkének jelenlétével rendelkezünk. Feladatunk, hogy szembe szálljunk a bűnnel és Krisztust hirdessük, mint az egyetlen választ az emberi elveszethez. Lehet, hogy a társadalom gyűlöl

minket ezért, de Isten megígérte, hogy népét sóként és világosságként használja. Az Isten igaz egyháza mindig is fontos marad, és szerepet kell játszania a társadalomban. De itt egy figyelmeztetés: a Máté 5,13 így szól: „*Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való többé, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek.*” A Máté 5,14–15 ezt mondja: „*Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épült város. Az emberek sem gyűjtanak mécseseket, hogy a véka alá rejtsek, hanem a lámpatartóra teszik, és világít mindenkinek a házaiban.*” Hívóként és gyülekezetként különböznünk kell a társadalomtól, ha hatást akarunk gyakorolni Krisztusért. Ha felhívjuk a bibliai tanítást, hogy megfeleljünk a világnak, ha engedünk és úgy élünk, ahogy ők, elveszítjük azt az erőt, amivel befolyásolhatjuk környezetünket. Isten eltávolodik tőlünk, és befolyásunk eltűnik. Sós sónak és akadálytalan világosságnak kell lennünk, kitartva az Ige és az evangélium igazsága mellett, megélve azokat. Így beteljesítjük Isten célját, és Ő használni fog minket a társadalmunkban.

Harmadszor pedig Isten evangéliuma olyan saját erővel bír, amely képes legyőzni minden emberi ellenállást.

A Róma 1,16–17 így szól: „*Mert nem szégyellem az evangéliumot, hiszen Isten ereje az, minden hívő üdvösségére, először a zsidóknak, majd a görögöknek is. Mert Isten igazsága nyilvánul meg benne hitből hitbe, ahogyan meg van írva: »Az igaz ember pedig hitből fog élni.«*” Az itt használt „erő” szó az, amelyből az angol „dinamit” szó is származik. Az evangélium, Isten igéje, valóban Isten dinamitja, amely szétzúzza a hamis hiteket és elképzeléseket. Ez az üzenet erőteljes és hatékony, és valahányszor olvassák vagy hirdetik, beteljesíti Isten célját. A társadalom akár el is utasíthatja e könyv igazságát, de nem szabhatja meg annak hatását. Ezt egyedül Isten irányítja és határozza meg az evangélium sorsát és eredményét.

Keresztyénként nem szabad elveszítünk a bizalmunkat az evangélium életeket átalakító erejében. Ne tegyük félre az igazságot, hogy egy látszólag relevánsabb megközelítést keressünk. Sajnos Nyugaton sok egyház a hitetlenek kegyének elnyerésére tett erőfeszítésében elfordult a bibliai igazságtól.

A Skót Egyház beleegyezett a homoszexuálisok felszentelésébe, az egyház pedig kettészakadt és jelentéktelenné vált. Az anglikán egyház megáldja az azonos neműek házasságát, padosorai pedig egyre üresebbek. Ott, ahol az egyház szilárdan áll a bibliai igazságban, és az Úr Jézus Krisztus evangéliumát hirdeti, virágzik. Ahol elveszíti az Igébe vetett bizalmát, és más irányba fordul, Isten eltávolodik tőle, és meghal.

Az egyház központi feladata, hogy az evangéliumot annak teljességében hirdesse a sötét és romlott nemzedéknek. Ezt rajta kívül senki más nem teheti meg, mert csak a keresztyének tudják hirdetni a reménység üzenetét, amelyre a világnak szüksége van. Csak ők mutathatnak Krisztusra és oszthatják meg az evangélium csodálatos igazságát. Ezért soha nem válunk lényegtelenné, és mindig megmarad alapvető szerepünk nemzetünk életében.

Brian Boyd / Észak-Írország

Lukátsi Vilma: A bárány és a pénz

Elveszett a pénz, a drachma,
söpört az asszony miatta,
a személtől kiragadta,
pókhálóból kiemelte,
gondosan letörölgette,
és bár volt másik kilence,
ez lett az öröm!

Kódorgott a kicsi bárány
a zsenge zöld füvek láttán,
és – eltévedt a hegy hátán.
De a pásztor ment utána
sziklák zuzmós vadonába,
kereste és – megtalálta!
Vad bozótból kiemelte,
vérzett: karjaiba vette,
s bár volt kilencvenkilence,
ő lett az öröm!

Én nem tudom, hogy mi voltam,
lehettem pénz: elgurultam,
szűk sarkok közé szorultam;
de lehettem én bárány is,
aki ehés, aki fázik,
s fél, ha a villám cikázik...

Énrólam szól a példázat!
Elfog a boldog alázat:
kerestek és – megtaláltak!

MEGMENTHETŐ-E A FÖLD?

TEMATIKUS BESZÉLGETÉS BEVEZETŐ GONDOLATAI, BSZ35 HÁLAADÓ CSENDES NAP, 2024. 09. 07.

„... valóban a Föld megmentése a cél, vagy esetleg egy új világrend kialakítása a tapasztalható változásokra

hivatkozva? Nem egy politikai, erkölcsi, közigazgatási, kulturális, határok és nemzetek nélküli, valamint egy új vallás szerint hívő, gondolkodó emberi közösség létrehozása a végső cél?”

Bizonytal felmerül bennünk, hogy a Biblia Szövetség Egyesület létrejöttének 35. évfordulója alkalmából rendezett csendes napunk témái közé hogyan kerül a fenti kérdés? Mindenekelőtt tehát arról szükséges szólnom, hogy miért is foglalkozunk ezzel a témával.

Először is, egy tematizált világban élünk, ahol az emberiségre leselkedő fő problémák egyikévé lett a Föld sorsa... Erre való tekintettel, nincs olyan ember a földön, akit ez ne érintene, hiszen globális döntések és intézkedések vették kezdetüket. Nem mellékes tény az sem, hogy sokan életüket teszik e problémakör megismertetésére és a megoldások ösztönzésére (pl. klímaaktivisták).

Mielőtt azonban a feltett kérdés megválaszolására térnénk, tisztáznunk kell először is azt, hogy pontosan mit értünk a Föld kifejezés alatt?

A természet világát, az életterünket? Ha igen, akkor hol vannak a Föld határai, s mit gondoljunk a kozmoszról?

Vagy a Föld kifejezésen az embervilágot, a társadalmat kell értenünk? Esetleg az imént említett két tartalom együttesét?

Ma az tűnik életszerűnek, ha bolygónkat és a rajta lévő életet értelmezzük a Föld kifejezés használatával.

Másodszor, tisztázzuk azt is, hogy milyen okokat mutatnak nekünk arra nézve, hogy a Földet meg kell menteni?

Leginkább és legszélesebb körben a felmelegedés az, amire hivatkozva aktuálissá vált e téma. Ugyan a felmelegedés ügyében rendkívüli módon megoszlanak a tudomá-

nyos vélekedések, de azok által, akik tematizálják világunkat, minden látható, mérhető ok lényegében az emberre, az emberiségre van hárítva. Általános értelemben mindenki felelőssé lett téve a múltban és jelenben egyaránt a tapasztalható, de okozati szempontból egyértelműen meg nem határozható változások miatt.

Harmadszor, néhány szóban térjünk ki arra is, hogy kik karolták fel a Föld megmentésének ügyét, s kik is azok, akik széles körben informálnak bennünket minderről? A problémák megfogalmazói filozófusok, tudósok, politikusok és kiskamaszok (Greta Thunberg). Igen sok és sokféle ember vesz abban részt, hogy meggyőzzenek bennünket.

Látva ezt a sokféleséget, fel kell merüljön bennünk a kérdés: valóban a Föld megmentése a cél, vagy esetleg egy új világrend kialakítása a tapasztalható változásokra hivatkozva? Nem egy politikai, erkölcsi, közigazgatási, kulturális, határok és nemzetek nélküli, valamint egy új vallás szerint hívő, gondolkodó emberi közösség létrehozása a végső cél?

Alapkérdésünk megválaszolásához tehát össze kell gyűjtenünk mindazt, ami a problémakörből objektíven megragadható.

Kétségtelen, hogy van éghajlatváltozás. Az is vitathatatlan, hogy folyik a Föld gazdasági haszon miatti kifosztása, tehát apadnak a nyersanyagforrások. Tagadhatatlan, hogy csökken a biológiai változatosság (biodiverzitás), egyre több a kihalt faj. Kétségtelen, hogy bizonyos kultúrákban, helyeken túlnépesedés figyelhető meg, de ez helyi szintű, nem globális jellegű. Nyilvánvaló, hogy a 20. század végén létrejött jóléti, fogyasztói társadalom felbecsülhetetlen mennyiségű és látható időn belül le nem bomló szemetet termelt és termel még napjainkban is. Sajnos az is egyértelmű, hogy még mindig aktuális bizonyos kultúrák, emberi közösségek mesterséges „kiéheztetése”, szándékos létminimumon tartása, ami nem más, mint a modern kori rabszolgaság, szegénység, kizsákmányolás intézménye.

A továbbiakban – még mindig nem az

alapkérdésre válaszolva – nevezzünk néven néhány ellentmondást is!

Miközben a média úgy tematizálja az emberiséget, hogy nincs sürgetőbb probléma a Föld megmentésénél, megfigyelhető, hogy mégis vannak bizonyos élethelyzetek és események, melyek rögtön a háttérbe szorítják e „problémát”.

Az egyik ilyen esemény a háború.

A háborúkról tudjuk, hogy rendkívül költségesek és környezetkárosítóak. Azonban hatalmas gazdasági lehetőségek (fegyvergyártás, kereskedelem) is egyben, s mivel a háborúk nem tartanak örökké, a lezárásukkal újabb hatalmas gazdasági lehetőségek (újjaépítés) megnyílását is jelentik.

Összegezve az eddigieket, látjuk, hogy a hozzánk eljutó információk alapján, mi (az emberi közösség egésze) vagyunk a felelősek a kialakult (de vitatott) helyzetért, amelynek megoldása nem lehetséges csak úgy, ha mindent (társadalmi rendtől kezdve a gondolkodásunkig) alárendelünk az elénk adott megoldási javaslatoknak, amiknek hosszútávú hatásmechanizmusa azonban nem ismert előttünk.

E fontos problémakör azonban azonnal a háttérbe szorulhat, amikor rövidtávú, hatalmas gazdasági haszon kerül kilátásba...

Mindezek után nyissuk ki a Szentírást és bibliai reflexiókkal közelítsünk alapkérdésünk megválaszolásához!

A Kijelentés szerint a Föld Isten teremtett világának része (1Móz 1,1; Jel 14,7).

A keresztyén hit szerint nem kialakult, nem robbant, hanem Isten teremtő szavára lett, s mint ilyen, eredetileg „jó”.

A Biblia szerint a Föld átkozott lett a bűneset következtében (1Móz 3,17–18), ami azt jelenti, hogy a természet rendje felborult. Az „átkozott” jelentése ugyanis: ítélet alatt lévő, nem helyesen (az eredeti rendnek megfelelően) működő.

Isten a Föld gondozását (védelem, megőrzés) bízta az emberre, de ez nem egyenlő a Föld fenntartásával. (Isten az, aki teremtett, fenntart, igazgat mindeneiket.)

A Szentírást szerint is az Alkotónak, a Teremtőnek van kizárólagos joga alkotása felett. Az Alkotó pedig kijelentette, hogy

az ég és a föld elmúlik (Mt 24,35; Mk 13,31; Lk 21,33; 1Jn 2,17).

János a Jelenések könyvében bizonyosságot tesz arról, ami eljövendő (Jel 21,1). Új eget és földet látott, mert az első ég és az első föld elmúlt, és tenger sincs többé. Erről szól Péter is, aki ezt vallja: „de az Ő ígérete szerint új eget és új földet várunk” (2Pt 3,13).

Összegezve a Kijelentés megkérdőjelezhetetlen igazságait megállapíthatjuk, hogy a Kozmosz, amelynek része a Föld, Isten tulajdonában áll, kizárólagosan ő rendelkezik vele. Isten pedig kijelentette, hogy új eget és földet fog teremteni.

Végző soron tehát a Föld általunk, emberek által nem menthető meg, de Isten elhatározásának bekövetkeztéig életterünk. Mivel pedig Isten végző ítéletének napja még nem jött el, számunkra az eredeti parancs van érvényben: hajtsd uralmad alá!

Ezért mi, keresztyén emberek nem vagyunk közömbösek a Földdel, a Föld valós problémáival kapcsolatosan. Azonban a valós problémák csak azon részéért vagyunk felelősek, amelyek személyünkhöz kötöttek, ugyanis a mandátum és az azzal járó felelősség nem azonos minden embernél!

A keresztyén élet és természetvédelem alapja Isten dicsőségének megadása, ugyanis az élet és a természet is Isten dicsőségét hirdeti.

Ezért használjuk e témakörben is az Istentől újjászült értelmünket, gondolkodásunkat, valamint a Bibliát. Kérjük a Szentlélek vezetését és keresztyén közös-

seégeinkben közösen gondolkozzunk a felmerülő problémákról!

A Föld állapotának, jövőjének sorsa ugyanis mindenekelőtt lelki kérdés. Amíg a bűnös kívánság nyomán bűnös módon elért életszínvonalat az emberi társadalom nem hajlandó csökkenteni, addig csak pusztul minden. A „fenntartható növekedés” jelszava sajnos arra utal, hogy az emberekben jelenleg nincs meg ez a lelki készség a lemondásra. A haszon, profit tekintetében nincs alku, csak legyen kisebb a „lábnym”. A telhetetlenség tehát végül mindent visz, ugyanis az új technológiai lábnyoma jelenleg megbecsülhetetlen, és inkább csak más, mintsem, hogy kisebb lenne.

Az egyes keresztyén ember és a keresztyén közösségek Isten Igéje alapján át kell tehát gondolják, hogy személyes felelősségük miben áll és meddig terjed ez ügyben.

Úgy vélem, nem fantáziálás az, hogy egy nagy kísérlet színtere lett elsősorban a fejlett társadalom, mely kísérlet azt vizsgálja, hogy más források bevonásával átformalható-e, működtethető-e az emberi közösség. Ugyanis a gazdaság és a fogyasztás mindig valamely ideológia mentén válik azzá, ami (gazdaság- és társadalomfilozófia). Első lépésben a régit el kell takarítani, ezért most átmeneti állapot van, társadalmi átnevelés folyik.

Világos, hogy a keresztyénség, a keresztyén hit, a Biblia az eltakarítandó dolgok közé került.

Azonban mindig marad egy ismeretlen tényező még a legjobban kitalált egyen-

letben is: ez pedig maga az ember. Az egyes ember ugyanis a képlet végén cselekedhet egészen másként is, mint ahogyan azt annak előtte elképzelték és remélték. Ennek az ismeretlen, pontosan le nem modellezhető tényezőnek a minimalizálása érdekében a média által már hosszú ideje zajlik az emberi gondolkodás egységesítése és egyben teljes kontroll alá vonása.

Történik mindez a politikusok, tehát a döntéshozók megnyerése (általában pénz útján) és döntéseiknek (kiké is?) a közösségekre történő rákényszerítése által.

Valódi változást az emberi gondolkodásban, és így a Földdel kapcsolatos felelősség kérdésében is csak az ember és Isten viszonyának helyreállása, Isten elismerése, első helyre állítása hozhat. Ugyanis ezáltal állhat helyre az emberember és az ember-természet kapcsolat is.

Ezért az Evangélium hirdetői – a keresztyén közösségek – meg kell maradjanak Krisztus, az élő Ige hirdetésében és hűségese követésében. Nem engedhetik az általános világnézeteket uralkodóvá válni maguk között (pl. evolúció). Nem mondhatnak le a Szentírás abszolút tekintélyéről, tudván, hogy ennek kézzelfogható társadalmi, etikai, erkölcsi következményei vannak. Isten tiszteletét, Jézus követését nem alacsonyíthatják holmi élmenyfürdővé, de száraz liturgiává sem. Önfenntartóvá kell válniuk, nem lehetnek anyagi értelemben sem kiszolgáltatottak. Urunk segítsen mindezekben bennünket!

Sipos Aba Álmos / Budapest

TANULJUNK MEG KÜLÖNBSÉGET TENNI!

– A BIBLIAHŰSÉG KIHÍVÁSAIRÓL –

A német Biblebund köszöntője, BSz35 hálaadó csendesnap, 2024. 09. 07.

(Elhangzott angolul. A szerzőtől kapott német nyelvű anyagot fordította: Ombodi Dóra)

A németországi Biblia Szövetség (Biblebund Deutschland) szeretettel köszönti a magyarországi Biblia Szövetség Egyesületet fennállásának 35. évfordulója alkalmából. Az, hogy ez a szervezet a kommunizmus összeomlása és a „vasfüggöny” megszűnése után ilyen gyorsan létrejött Magyarországon, annak köszönhető, hogy már előtte is voltak itt olyan keresztyének, akik felismerték a Bibliában az Is-

ten Igéjéhez való hűség különleges fontosságát. Az igazi hit a „hallhatóan hirdetett” Igéből fakad, ahogy Pál apostol írja a Róma 10,17-ben. A Krisztusba vetett hitben akarták Isten hamisítatlan Igéjét továbbadni, és az Istenbe és az Ő Igéjébe vetett szilárd bizalomra buzdítani. Ugyanígy van ez a németországi Biblia Szövetségben is immár 130 éve. Örülünk, hogy magyar testvéreinkkel együtt járhatunk a hit útján.

Az Isten Igéjéhez hű keresztyének nagyon eltérnek azoktól, akik a korszellemhez alkalmazkodnak, Isten Igéjét mégis maguk mellé akarják állítani; pedig Isten Igéje a korszellemnek épphogy ellentmond. A hamis tanítások, mint egy erős szél, még azokat is kidönthetik, akik megpróbálnak a helyes úton maradni. Pál úgy fogalmazott, hogy a hívőknek tett szolgálat – mint amelyet a Biblia Szövetség-

ben akarunk végezni – célja, hogy ennek a szélnek ellen tudjunk állni: „*hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére, míg eljutunk mindnyájan a hitnek és az Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra, hogy többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszágától*” (Ef 4,12–14).

Arra kértek, hogy beszéljek néhány szót azokról a kihívásokról, amelyekkel Németországban szembesülünk. Remélem, ez segítség lehet számotokra is a kihívásokban, hogy együtt maradjunk hűségesek a jó úton. Mert a Biblia figyelmeztet: „*Vigyázzatok tehát, s tegyétek meg, amit az Úr Isten parancsolt nektek; ne térjetek se jobbra, se balra*” (5Móz 5,32). Nemcsak egy, akár két oldalon is elhagyhatjuk Isten útját. Emellett annak is fennáll a veszélye, hogy ahelyett, hogy Isten útján tovább haladnánk, megállunk és gyáván félreállunk. Szeretnék néhány példa segítségével rávilágítani aktuális kihívásokra.

1. ÚJ CSABÍTÁS A BIBLIA BÍRÁLATÁRA

Az út „bal oldalán” néhány éve azt tapasztaljuk, hogy kétségbe vonnak bennünket. Nem kevés olyan, konzervatív gyülekezetbe tartozó keresztyénnel találkozunk, aki kételkedni kezd. Néhány esetben hatalommal való visszaélést tapasztaltak, amikor a gyülekezet egyes tagjai mindent el akarnak dönteni, és már azt sem engedik, hogy kérdéseket tegyenek fel. Másoknak a személyes élete került válságba. Nem feleltek meg az etikai normáknak, és nem találnak vigaszt vagy kegyelmet, a testvérek elítélik őket. Egy új mozgalom most arra bátorítja őket: egyszerűen vallják meg, hogy elvesztették a hitüket, netán homoszexuális érzéseik vannak, vagy kudarcot vallottak a házasságban és a családban. De itt nem az egészséges bibliai hithez való visszatérésről van szó, hanem egyfajta identitás-tudatról. A legtöbben nem akarják teljesen feladni hitüket; inkább egy új, nekik jobban megfelelő hitet barkácsolnak maguknak. A jelenségnek már saját neve van: „a hit leépítése”. Az eredmény egy egész irányzat, amely továbbra is hallgatni akar a Bibliára, de úgy, hogy azt egy öncélú

Isten-értelmezésre vagy egy új etika felépítésére használja.

Ez kihívást jelent a Biblia Szövetség számára, hatását sok tagunk tapasztalja a gyülekezeteiben. Bibliamagyarázat során hirtelen teljesen normálissá válnak a megkérdőjelező álláspontok: „Ha csak egy mítosz is lenne a teremtéstörténet, akkor is tanulhatnánk belőle valamit.” „Ha Noé, Mózes vagy Jónás nem is élt volna, a történeteknek akkor is van számunkra olyan üzenete, amely valamilyen módon segítségünkre lehet.” A Biblia-hű hozzáállás állítólag egyáltalán nem illik a Bibliához, ez valójában egy „racionálisztikus” elképzelés, amin túl kell tennünk magunkat. A Biblia Szövetség hozzáállása túlságosan merevnek tűnik, ők inkább mindenre nyitottak és úgy vélik, talán a hitetleneknek is igazuk lehet. Ezt a hozzáállást nevezik ők alázatnak.

Fontos, hogy reakciónkban különbséget tegyünk: Mik a jogos kérdések, és hogyan tudunk jó válaszokat adni rájuk? Isten nem tiltja a kérdést vagy kétséget. Megbízható szavával válaszol rájuk. A fájdalom és a kudarc a keresztyének életéhez is hozzátartozik. De, mint ahogy a szeretet és kegyelem nélküli ítélkezés, ugyanúgy a megmagyarázás kísérlete is helytelen, amellyel Isten Igéjét igyekeznék átformálni. Sok fiatal már nem tudja, hogyan működik a helyes bibliakritika, ezért újra el kell magyaráznunk, és szeretettel és türelemmel kell válaszolnunk ellenérveikre. Egyszerűen mindent keményen elítélni nem elég. Épp ezért pontosan ezt kell tennünk: szeretettel és türelemmel rámutatni a tévedésekre, Isten Igéjével válaszolni a jogos kérdésekre, és jól megindokolni saját meggyőződésünket.

2. ISMERJÜK FEL, AMI IGAZÁN BIBLIKUS

Az út „jobb oldalán” egy másik kihívással találkozunk. Társadalmunk zavaros fejleményeire, ahol az, ami 20 évvel ezelőtt még betegségnek vagy perverziónak számított, most új eszményképpé emelkedik. Erre sokan egy régi, konzervatív morál hangsúlyozásával reagálnak. E morál nagy része a keresztyén értékekben gyökerezik, de nem minden áll teljesen összhangban a Biblia etikájával. A mi feladatunk az, hogy a Biblia segítségével segítségünk a dolgok között kiigazodni. Határozottan kiállunk a férfiak és nők kapcsolatáról szóló bibliai tanítás mellett, de ettől még nem védjük a 60-as, 70-es években elterjedt nőképet. Valljuk és magyarázzuk a szexualitás bibliai etikáját, de nem teszünk úgy, mintha létezett volna egy olyan kor, amiben ezen a téren minden rendben volt. Meggyőződésünk, hogy a keresztyén kultúra a legjobb egy közösség számára, de nem vetjük meg azokat az embereket, akik máshol nőttek fel, pl. a muszlimokat vagy a keleti kultúrákból származókat. A Biblia alapján meg vagyunk győződve arról is, hogy nem a megfelelő kultúra, hanem csak a Krisztusba vetett hit üdvözít.

Egy újabb kihívás a Biblia Szövetség számára, hogy különbséget tegyünk Isten igéjének hirdetése és politikai tevékenységek között. Amikor azt tapasztaljuk, hogy a keresztyén etikával ellentétes törvények születnek, miközben Isten igazságának hirdetését egyre inkább támadják, jogosan vágyunk „keresztyén” törvényekre. Tiltakozni akarunk, és egy olyan pártot keresünk, amely még képviseli a keresztyén értékeket. Ugyanakkor nagy a kísértés, hogy az ember egy kormányba vagy egy pártba fektesse reményét. Állampolgárként ezt természetesen megtehetjük és elmehetünk szavazni is. Keresztyénként azonban Isten kegyelmében kell reménykednünk. Tudjuk, hogy egyetlen pártra sem támaszkodhatunk, és hogy mindenütt hazugságokkal ámítanak.

A következő téma sem új: a keresztyén-ség történetében sokszor előfordult, hogy a kormányok, hatalmuk megszilárdítása érdekében össze akartak fogni az egyházakkal, vagy épp ellenkezőleg, a hit és az egyház ellen harcoltak. Nem helyes, ha a keresztyének nem tesznek világos különbséget az evangélium hirdetése, az Isten kegyelmébe vetett reménységük, ha

politikai vezetőkről van szó, valamint személyes politikai felelősségük között. A Biblia sokszor beszél erről. Rávilágít, hogy imádkoznunk kell kormányainkért, és a politikai vezetőket Isten eszközének kell tekintenünk, még akkor is, ha igazságtalanok és korruptok is.

A Biblia Szövetség felelősnek érzi magát, hogy segítsen a keresztyéneknek világosan látni, illetve különbséget tenni. A keresztyének állampolgárként nem lesznek apolitikusok, mert fontos számukra a jó és békés élet. Olyan külső körülményeket akarnak, amelyek keretei között szabadon élhetnek és hirdethetik az evangéliumot. A mi küzdelmünk azonban nem politikai. Isten Igéjének igazsága és az Istenbe vetett bizalmunk a fegyverünk.

3. A BÁTORTALANSÁG LEKÜZDÉSE

A harmadik kihívás, amit itt szeretnék megemlíteni, a csüggedés és a küzdelem feladása. A történeket szemlélve elveszítethetjük a bátorságunkat, mert a világ üzenete árad az összes csatornából, mi pedig, bibliahű keresztyének, kevesen vagyunk és kevés figyelmet is kapunk. De ez a Biblia tanítása alapján egyáltalán nem kell, hogy befolyásoljon bennünket. Arra vagyunk hivatottak, hogy Isten igazságá-

nak hírnökeiként hűségesek maradjunk a nagy, és főleg a kis dolgokban.

Ehhez először az szükséges, hogy mi magunk mélyen meg legyünk győződve Isten gondolatainak szépségéről és igazságáról. Ehhez pontosan kell tanulmányoznunk és átgondolnunk Isten Igéjét, hogy az először a szívünkben verjen mély gyökeret, majd megtaláljuk a szavakat és mondatokat, amelyekkel másoknak is elmagyarázhatjuk. A biblikus családkép például korántsem valami elavult dolog, de Isten Igéjét használhatjuk arra, hogy szemléltessük annak valódi értékét és szépségét. Ez akkor is így van, amikor azt látjuk, hogy újra és újra családokat tesz tönkre a bűn. Az alternatíva azonban nem lehet a világ azon elképzelése, hogy együttélés lehetséges család nélkül vagy „patchwork-családként”, hanem az, amit Isten alkotott, és amit parancsolataival védelmezni akar; mindenek ellenére még mindig ez a legjobb. Kiállhatunk az olyan értékek mellett, mint a szelídség, az alázat és saját magunk alárendelése, még akkor is, ha ezek nem tűnnek divatosnak. A bűnről és a megbocsátásról való beszéd nem leértékeli az embereket, hanem inkább feltárja előttük az igazságot önmagukról,

miközben rámutat a kiútra a bűn zsákutcájából.

De nem elég, ha ezt egyszerűen állítjuk. Alaposan tanulmányoznunk kell a Bibliát, hogy felismerjük a különbséget Isten gondolatai és a mi gondolataink között. Gondolkodásunknak is meg kell újulnia, hogy a kor szelleme ne sodorhasson magával bennünket. Ez nagy munka, amelybe energiát kell fektetni, de bátorságot ad, és megakadályozza, hogy a csüggedés megbénítson bennünket. Pál ezt írja: „*Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét. Ne szégyellj hát a mi Urunkról szóló bizonyágtételt, se engem, az ő foglyát, hanem szenvedj velem együtt az evangéliumért, Isten ereje által*” (2Tim 1,7–8) Isten Igéjének ismerete és Szentlelke megőriz bennünket a hamis szégyenérzettől, a félelemtől és a benuháztól.

Kívánjuk a magyarországi Biblia Szövetség munkatársainak Isten bölcsességét döntések meghozatalakor, tartást és türelmet a küldetéshez és Krisztus békeességét, amely felülmúlja értelmünket, de megerősíti bizonyosságunkat.

Thomas Jeising /

Biblia Szövetség, Németország

LÉGY OLVASÓ!

A svájci Biblebund köszöntője, BSz35 hálaadó csendesnap, 2024. 09. 07.

(Angolból fordította: dr. Mikolicz Gyuláné)

Daniel Schmidiggelel együtt szívből köszönjük azt a szívvel és meleg vendégszeretetet, amelyet a magyarországi Biblia Szövetség 35 éves ünnepsége során tapasztalhattunk, és egyúttal szeretnénk átadni a teljes svájci vezetőség testvéri köszöntését.

Nagy örömünkre szolgált, hogy részt vehettünk a jól megszervezett programokon, és már most várjuk a viszontlátást.

„*Nem minden olvasó vezető, de minden vezető olvasó.*” („Not all Readers are Leaders, but all Leaders are Readers.”) Ez a találó idézet Harry S. Trumantól, az Amerikai Egyesült Államok 33. elnökétől származik. Aki vezető akar lenni – még ha csak a saját életét szeretné is céltudatosan irányítani – annak olvasónak kell lennie. Nekünk, keresztyének-

nek ez azt jelenti: aki keresztyén akar lenni, annak bibliaolvasóvá kell válnia.

Isten fontosnak tartja, hogy népe életébe az igéjével foglalkozás szilárdan beágyazódjon. Ezért nem meglepő, hogy az új izraeli királyok számára egy elsőre különösnek tűnő törvényt találunk:

5Mózes 17,18–19: „*És amikor elfoglalja a királyi trónt, másolja le magának ezt a törvényt egy könyvbe a papok és a lévíták könyvéből. És legyen vele, és olvassa azt élete minden napján, hogy megtanulja félni az Urat, az ő Istenét, és megtartsa ennek a törvénynek minden igéjét és ezeket a rendtartásokat, hogy cselekedje azokat.*”

Még jóval azelőtt, hogy Izraelnek királya lett volna, Isten néhány fontos törvényt alkotott arra vonatkozóan, hogy mit nem tehet a király, és mi az, ami különösen fontos. Különösen fontos, hogy

a király készítsen egy saját másolatot a törvényről – itt a mózesi törvényekről van szó. Feltételezhetjük, hogy a király valakit megbízhatott a másolással, de saját példányt kellett birtokolnia, és minden nap olvasnia kellett belőle.

A Biblia olvasása kötelező a királyok számára. Minél nagyobb a felelősség, annál közelebbi kapcsolatot kell ápolni Isten igéjével. Ez alapelv. Mit tanulnak a királyok a törvénnyel való napi foglalkozás során? Istenfélelmet. Megtanulják, miként lehet Isten félelmében, engedelmisségben élni.

És mi volt a helyzet a néppel? Nekik nem volt saját másolatuk a törvényről! Így van, azonban nekik rendszeresen felolvasták a törvényt. A törvényt legalább minden 7. évben fel kellett olvasni (5Móz 31,9–13).

Tehát, ha nem vagy valami nagy olvasó, szerezz be magadnak egy hangos Bibliát. Ha pedig gondod van a koncentrációval, akkor vegyél mellé egy nyomtatott Bibliát is: hallgasd a hangos Bibliát, miközben ugyanazt a szöveget olvasod.

A rendszeres bibliaolvasás 7 lelki haszna:

1. A rendszeres bibliaolvasás megmutatja, milyen hatalmas Isten, és hogy ki vagy Te az Ő szemében. Ennek a viszonynak a felismerése minden szempontból gyógyító, és megmutatja, milyen nagy szükséged van Rá.
2. A rendszeres bibliaolvasás felfedi a „vörös fonalat”, ami végigvonul a Biblián. Aki olvas, felismeri az összefüggéseket, amelyek nagyon fontosak ahhoz, hogy ezt az értékes könyvet helyesen alkalmazzuk a mindennapokban. Ehhez nem kell nagy tudósnak lenni.
3. A rendszeres bibliaolvasás megóv a teológiai egyoldalúságtól. Olvasd először a Bibliát, mielőtt teológiai könyveket veszel kézbe! A horizont gyakran szélesebb, mint a teológiai koncepciók látóköre. Kiegészítésként azonban rendkívül értékesek lehetnek.

4. A rendszeres bibliaolvasás hozzásegít ahhoz, hogy (a fordításban hozzáférhető) ókori nyelvek iránti érzéked kialakuljon. Nem kell nyelvésznek lenned ahhoz, hogy egy közbeékelte mellékmondat miatt ne add fel a szöveg megértését. Gyakorlat teszi a mestert.

5. A rendszeres bibliaolvasás a fontos részletek megismeréséhez segít hozzá. Ami az első olvasáskor még nem tűnt fel, azt a második, harmadik alkalommal már megjegyzed. Így szerzel jártasságot a Bibliában. Minél mélyebbre ászol és kutatsz, annál inkább tudod Istent dicsérni és hálát adni. „A hála véd

a megingástól, és a dicsőítés felemel.” Teremtőnk hatalmas kegyelmi művének egyre mélyebb megismerése az imaéletünkre is kihat.

6. A rendszeres bibliaolvasás növeli általános műveltségünket. A Biblia a nyugati világ könyve, és mélyen összefonódik kultúránkkal.
7. A rendszeres bibliaolvasás elengedhetetlen a mélyebb bibliai tanulmányokhoz. Egy adott szakasz tanulmányozásához elengedhetetlen az összefüggések ismerte.

Végül, de nem utolsósorban: „*No quiet time, no breakfast.*” – *Ha nincs csendesség, reggeli sincs.* Ez volt egy régi bibliaoktató mottója. Egyszerű, lényegre törő: Előbb olvasd, azután egyél! De ha nem vagy reggelizős típus, akkor válassz más ösztönzőt! Igyekezz rendszerességet vinni az „Istennel való találkozásaidba”!

Tedd Istent az első helyre!

*Anthony Zwahlen titkár /
Biblia Szövetség, Svájc*

*

(A szöveg alapjául a www.frogwords.de oldal tartalma szolgált, Jürgen Fischer szíves engedélyével.)

A LIGONIER MINISTRIES KÖSZÖNTŐJE

(Az eredeti videoüzenet Ligonier Ministries által rendelkezésünkre bocsátott rövidített, írásos változata. Magyar fordítás: Ligonier Ministries.)

Sok szeretettel köszöntünk a magyarországi Biblia Szövetség 35. évfordulója alkalmából! A Ligonier Ministries szívből gratulál e jelentős mérföldkö elérése kapcsán. Ez mind Isten kegyelméről tesz bizonyosságot. Azt dicsőíti, ahogyan Ő az Igéje igazságának fenntartásán munkálkodik, gyülekezetek és lekipásztorok által Kelet-Európában, különösen Magyarországon is.

Dr. R. C. Sproul nagyra becsülte a Kelet-Európában élő lekipásztorokkal töltött idejét. Erre közvetlenül a kommunizmus bukása után kerülhetett sor. Isten Igéje iránti mély éhséggel találkozott, miközben a hit testvériségét osztották meg vele. Ennek a látogatásnak az emléke kitörölhetetlen hatást gyakorolt dr. Sproul életére és szolgálatára. Gyakran

emlékeztetett minket arra a mély kapcsolatra, amelyben osztozunk, amikor Krisztus nyáját a Szentírás igazsága szerint igyekszünk pásztrolni. Dr. Sproul örömmel venne tudomást a ti magyarországi szolgálatokról, és arról, hogy az miként kapcsolódik a Ligonier küldetéséhez.

A Ligonier munkájának középpontjában az Isten Igéjének tekintélye és az iránta való elkötelezettség áll. Ez a közös alap lehetővé teszi számunkra, hogy vállvetve álljunk mellétek, egymást bátorítva az evangélium hirdetésének nagy feladatában. Hálásak vagyunk az elmúlt évek során kialakult együttműködésért, melyben fontos anyagokat fordíthattunk magyar nyelvre. Ezek közé tartozik többek között: az Isten szentsége, a Mindenki teológus és a gyermekek számára írt

könyvek. A Hit versenyfutása című füzet már terjesztésre került a párizsi olimpia alatt. A Ligonier Krisztológiai Nyilatkozata is egy további lépés a magyar gyülekezetek támogatásában.

Együttműködésünket folytatva a Ligonier szeretné jobban megismerni a szükségleteket, hogy még hatékonyabban tudjunk szolgálni irányotokba. Közös célunk a nagy missziói parancs betöltése. Tudatában vagyunk annak, hogy a helyi gyülekezetek állnak e munka élvonalában, miközben a Ligonier csak azért létezik, hogy a globális egyházat támogassa ebben a küldetésben. A mi Urunk áldja meg továbbra is az erőfeszítéseiteket, hogy az Ő evangéliumát továbbra is hűséggel hirdethessétek.

Chris Larson

A LIGONIER MINISTRIES BEMUTATÁSA

**Elhangzott a Biblia Szövetség Egyesület fennállásának 35. évfordulóján
2024. szeptember 7-én, a szervezet székházának aulájában**

Az Egyesült Államokból küldött köszöntő videó megtekintése után felbátorítottak Chris Larsonnak a Ligonier Ministries elnökének és első számú vezetőjének szavai. Különös megtiszteltetés ez a Biblia Szövetség Egyesület 35. születésnapján számunkra.

Chris Larson 2004-ben csatlakozott a misszió munkájához, és ő irányítja az összes stratégiai kezdeményezést, valamint felügyeli a napi szolgálat működését, és arra törekszik, hogy a történelmi keresztyén hitet minél több emberhez eljuttassa. Korábban oktatási és nagyvállalati területen dolgozott, mielőtt a szolgálathoz csatlakozott, és a Floridai Egyetemen szerzett marketing diplomát.

Larson elnök úr említette a Luther életéről készült dokumentumfilmet. Ez a másfél órás alkotás magyar felirattal megtalálható a youtube-on. Ennek linkjét közzé tudjuk tenni: <https://www.youtube.com/watch?v=6VK0p-tuuao>

*

A Ligonier Ministries-t Robert Charles Sproul (1939–2017) református teológus, az Amerikai Presbiteriánus Egyház felszentelt lelkésze alapította. A Pittsburgh melletti Ligonier-völgyről kapta a nevét. Sproul és felesége, Vesta főiskolai és teológiai szeminárium hallgatók, valamint laikusok részére állított fel olyan oktatási központot, amely út-törő jelentőségű volt a keresztyén felnőttoktatásban. 1971 és 1984 között tízezrek vettek részt az előadásokon. Kérdésekkel érkeztek, és Sproul, valamint a központ többi tanára Isten Igéjéből keresték meg a biblikus válaszokat. Sproul irányításával a Ligonier Ministries elkészítette a Ligonier-nyilatkozat a Biblia tévedhetetlenségéről elnevezésű dokumentumot, amely végül az 1978-as Chicagói nyilatkozattá nőtte ki magát.

Az írásos hitvallást több mint kettőszáz tudós, vezető, lelkész fogalmazta meg és írta alá a Nemzetközi Bibliai Tévedhetetlenségi Tanács által összehívott, 1978 októberében Chicagóban tartott tanácskozáson. Leginkább a református teológia helyreállításának egyik legnagyobb

nek felkészültek legyenek és változást érjenek el minden területen, ahová Isten helyezi őket: otthon, a gyülekezetben, valamint az őket körülvevő kultúrában.

*

Idén júniusban feleségemmel részt vehettünk a szervezet Észak-Írország fővárosában, Belfastban rendezett konferenciáján, ahol a keresztyén hit alapigazságairól hallhattunk. Fontos kérdésről közérthetően és alaposan felépített bibliai tanítást kaptunk.

Szeretnék ezek közül az alapigazságok közül néhányat bemutatni, amelyek itt az udvaron lévő könyvsátorban most magyar nyelven, születésnapj kedvezménnyel megvásárolhatóak.

és legbefolyásosabb szószólójaként jellemzett Sproul szorgalmazta a nyilatkozat kiadását. Az 1980-as évek elején a Ligonier a floridai Orlando-ba költözött, így lehetővé vált a szolgálat bővítése. 1988-ban rendezték meg az első országos református teológiai konferenciát. Kiadói tevékenységük jelenleg

is öt területre összpontosít: bibliai tanulmányok, teológia, egyháztörténet, világnézet és kultúra, valamint keresztyén élet. Kiadványaikkal, konferenciáikkal szeretnék elérni, hogy a keresztyé-

A hit versenyfutása

az Apostoli Hitvallás magyarázata

Krisztológiai nyilatkozat (magyar nyelven)

Ezt minden regisztrált résztvevő az érkezőkor kézhez kapta.

Sproul professzor 1992-ben Budapesten tartott teológiai konferenciát.

Annak idején az erről szóló beszámoló megjelent a Biblia és Gyülekezetben (1992. év 3. szám 19–20. oldal). *(A korábban megjelent írást következő cikkünkben újra leközzöljük – a Szerk.)*

A Szentírás jelentősége abban az időben, röviddel újjászületésem után számomra R. C. Sproul a teológiai konferencia után hazánkban megjelent könyvén keresztül erősödött meg.

A Szentírás megismerése

című könyv a Biblia rendszeres olvasására bátorít, és ehhez gyakorlati segítséget is ad mind az értelmezésben, mind az alkalmazás területén.

A tévedhetetlenség magyarázata című tanulmány is ebben a könyvben kapott helyet – ez már több figyelmet igényel. Aki azonban érveket és bizonyítékokat szeretne szembe állítani a manapság igencsak elterjedt nézettel, miszerint a Biblia tele van ellentmondásokkal és tévedésekkel, és nem Isten ihletett igéje, annak érdemes rászánnia az időt. Minden keresztyént erre szeretnék bátorítani!

Még két további nagyon hasznos olvasmány is elérhető hazánkban.

Megbízhatunk-e a Bibliában?

Csakugyan azt mondta Isten? Mi a Biblia? Valóban megbízhatunk benne? Manapság sokan feltételezik, hogy a Biblia tele van hibákkal és ellentmondásokkal, és legjobb esetben is csak viszonylag érdekes bepillantást enged az évszázadokkal ezelőtt élt emberek életébe és hitébe. Sproul rámutat, hogy tévesek ezek az általános feltételezések. A Biblia Isten szava, ezért megbízható, irányadó és hiba nélkül való. Sorsdöntő jelentőséggel bír, amit mond, és senkinek sem lenne szabad figyelmen kívül hagynia. Mindig megbízhatunk abban, amit Isten az igéjében közöl önmagáról és terveiről.

Mi az evangélium?

Ebben a könyvecskében Sproul az evangéliumot, Isten örömhírét mutatja be, amely a hozzánk hasonló bűnös embereknek szól. Mi soha nem menthetnénk meg magunkat igaz ítélete alól, de Isten arra szólít fel minket, hogy bízunk az Ő Fiában, Jézus Krisztusban, mert egyedül Ő szabadíthat meg minket igaz élete, engesztelő halála és győzedelmes feltámadása által.

Mivel Sproul professzor nagyapja és dédapja is volt, ezért Isten igazságait az unokái és dédunokái számára is érthető módon fogalmazta meg. Larson elnök úr említette, hogy mindhárom gyermekeknek szóló könyve olvasható magyarul.

Fényescskék

Nem mindenki fél a sötétől. Vannak, akik a világosságtól félnek. A Fényescskékben Sproul a megváltás bibliai tanítását szövi oly módon, hogy az azonnal magával ragadja és elkápráztatja a gyermekeket. A fényescskéknek nevezett kis lények az emberiséget ábrázolják, ahogy sorra végighaladnak a Biblia történetének különböző szakaszain; kezdve a teremtéstől, a bűneseten át a

megváltásig. A történet végére a gyerekek megérthetik, miért félnek jobban némelyek a világosságtól, mint a sötétiségtől, és miért nem kell félnünk a sötétől.

A herceg méregpohara

Az Úr Jézus történetét írja le, ahogy önként elvállalta, hogy kiigya az Atya haragjának poharát, amely hatalmas áldozatba került neki: megaláztatásba, szenvedésbe és végül halálba. Azonban a történet végére a gyerekek meglátják Krisztus győzelmét, és azt a nagy áldást, amely az Ő Atya iránti engedelmességből fakadt.

A pap szennyes ruhája

Egy időtlen történet az igazi cseréről, amely a keresztyénség legfőbb üzenetét, a megváltást illusztrálja. Jósua főpap történetéből (Zakariás 3,1–5) ihletet merítve tanítja a legkisebbeket a mi főpapunkról, aki minden benne bízó szívnek új, tiszta ruhát kínál. Nagy horderejű könyv, amely amellet, hogy a megigazulás tanát biblikusan bontja ki, a gyerekek képzeletőrejét is képes megragadni.

*Weber István tanácstag /
Budapest*

ORSZÁGOS TEOLÓGIAI KONFERENCIA, 1992

(Eredetileg a Biblia és Gyülekezet folyóirat 1992. év 3. szám 19–20. oldalán megjelent írás újraközlése, amelynek hivatkozását A Ligonier Ministries bemutatása c. cikkünk tartalmazza)

Nagy jelentőségű előadásorozat színhelye volt a budapesti Református Teológiai Akadémia díszterme 1992. június 10–12-ig. Itt rendezte meg a Biblia-Szövetség és a Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány azt az I. Országos Teológiai Konferenciát, amelynek meghívott előadója a hírneves amerikai dogmatika-professzor, Dr. R. C. Sproul volt.

Olvasóink számára köztudomású, hogy 1992 a „Biblia Éve”. Ezen év kiemelkedő fontosságú előadásorozatának lehetett fültanúja a jelenlévő nagyszámú és kitaró hallgatóság. Az elhangzott előadások – remélhetően – nyomtatásban is megjelennek. Arra nem vállalkozhatom, hogy részletekbe menően ismeressem az elhangzottakat, arra azonban igen, hogy az előadások néhány „morszáját” átadjam azoknak, akik sajnálatos

módon nem jöttek el, megfosztva ezzel magukat és a rájuk bízottakat is igen lényeges ismeretektől, hitbéli épüléstől. Ezen kívül szeretném felfrissíteni azok emlékeit, akik jelen lehettek e jeles napokon.

Az első előadás címe: **Általános és különös kijelentés.**

Előadónk alaposan körüljárta Isten önleplezésének, önkijelentésének kérdéseit. Hallhattuk a reformátori-bibliai tanítást az általános (természetben adott) és különös (Szentírásban adott) kijelentésről, e kettő jelentőségéről, viszonyáról. A Róma 1 részletes magyarázata jelentős részt foglalt el ebben az előadásban. Értékes volt mindaz, amit az isteni kijelentés világos, érthető mivoltáról, az Isten igazságának feltartóztatásáról (bör-

tönbe zárásáról), az Isten kijelentése elleni támadásról, s az ilyen emberek hitelensége és hamissága elleni jogos isteni haragról mondott előadónk. Természetesen szó esett Bart Károly és Brunner Emil közötti híres vitáról is, ami a teológiával foglalkozók számára ismert eseménye a teológia történetének.

A második előadás címe: **Sola Scriptura (Egyedül a Szentírás).**

Amikor a római katolikus egyház hitvitázói megpróbálták rávenni Luthert, hogy tanait vonja vissza, ő erre azzal felelt, hogy csak akkor teszi meg, ha meggyőzik a Szentírásból tanai helytelenségéről. Érthető ebből, hogy a reformátor lelkiismeretét az Írás tartotta fogva kizárólagos tekintélyként. Erre a tekintélyre – mint előadónk rámutatott – Isten tekin-

télyére, azaz kizárólag a Szentírásban adott különböző kijelentés tekintélyére minden embernek szüksége van, mégpedig teremtettségünk miatt! Csak az Isten kormányzása alatt élő ember lehet boldog, rendezett életű ember. „*Amit a bibliakritikusoktól tanultam: a Biblia tartalma kritizál engem. Ez a könyv lelkiismeretemet vádolja vagy felmenti*” – hangsúlyozta a teológiai professzor.

A harmadik előadás címe: **Az inspirációról (ihletettségről) szóló bibliai tanítás.**

Mit állít magáról a Szentírás? – tette fel a kérdést vendégelőadóink. Azt, hogy Istentől származik. A görög theopneustos (Isten által kilehelt) szó utal erre a 2Tim 3,16-ban, de az Írás számtalan helyét lehet itt megemlíteni. Isten az Ő Igéjét „kilehelte” és „belehelte” az emberek közül választottakba, akik aztán leírták, amit kaptak. A „hogyan” kérdése azonban titok előttünk. A lényeges és megjegyzendő, hogy az Írás forrása az élő Isten. Ahogyan Timótheusnak, úgy nekünk is tisztában kell lenni azzal, hogy hamis tanítók vannak, akiknek fő fegyvere az „ámitás”, az Írás igazságainak szándékos torzítása. Az előadás végén elhatárolta magát előadóink a mechanikus inspiráció tanától.

A szerdai nap utolsó előadásának címe: **Az emberi szerzőség kérdése a Bibliával kapcsolatban.**

Az előző előadásban hangsúlyozta előadóink az Írás isteni eredetét, ebben az előadásban az emberi szerzőség kérdéseivel foglalkozott. Mint mondotta, lényeges, hogy a két oldalt (istenit és emberit) ne homályosítsuk el egymás kárára!

Szentlelke vigyázott, hogy az emberi szerzőség miatt ne vesszen, ne torzuljon el az Isten szava, és ugyanakkor az írók személyisége se vesszen el, s ne gépként írják, amit Isten adott nekik. Sokan beleestek abba a hibába, hogy az isteni részt az Írás keletkezésével kapcsolatban annyira túlhangsúlyozták, hogy az emberi rész eltűnt, elhomályosodott. Mások pedig abba a hibába estek, hogy annyira túlhangsúlyozták az emberit, hogy az isteni tűnt el. Tehát lényeges, hogy mi mindkét tényezőt, istenit és emberit is egyformán szem előtt tartsuk az Írás létrejöttével kapcsolatban.

Isten a teljes egyedüli forrása, aki úgy végezte az inspiráció munkáját, hogy az emberi szerzők személyiségüket, stílusukat el nem veszítve, a legmegfelelőbb szavakkal írták le Isten különös kijelentését (verbális inspiráció). Az előadást követő beszélgetés során nagyszerű módon fejtette ki az előadó az ellentmondás (contradictio) és látszólagos ellentmondás (paradoxia) közötti különbséget, rámutatva e különbségtétel fontosságára!

A csütörtöki napon a következő címmel hangzott el az első előadás: **Jézus Krisztus tekintélye és bibliaszemlélete.**

Ezen előadásból a következőket emelném ki. Először, hogy az Írás az egyetlen Jézus Krisztusról szóló részletes történeti forrás. Ha ez a forrás megbízhatatlan, kár rábízni magunkat, és Krisztus követésére nem érdemes egyetlen percet sem vesztegetnünk. Míg Barth Károly azt mondta, hogy a Biblia nem megbízhatatlan, addig még nem volt nagyobb baj. Amikor azonban Bultmann Rudolf azt állította, hogy a Biblia történetei megbízhatatlanok, akkor megkérdőjeleződött az egész keresztyénség! Hiszen „*ha Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek...*”

Másodszor, előadóink azon kijelentését emelném ki, hogy az igazi kérdés, a legnagyobb probléma gyülekezetekben, teológiákon, lelkészek között nem az inspiráció problémája, hanem a hitetlenség, a Jézus Krisztusnak való engedetlenség. Az inspirációt vitató emberek gyakran azért vitáznak, mert ezzel leplezik nagyon gyakorlati és hétköznapi hitetlenségüket, engedetlenségeiket Isten Igéjével szemben, s mintegy öngazólást keresve szállnak szembe azokkal, akiknek törekvése, hogy lelkiismeretüket, teológiájukat, életvitelüket egyedül Isten Igéje, az Írás határozza meg.

Harmadszor, behatóan foglalkozott előadóink a főcímben adott kérdéssel: mit tanított Jézus Krisztus a Szentírásról? Jézus tanította korának írásszemléletét. Tanította, hogy „*az Írás fel nem bontható*”, tanította, hogy az írott Ige igazság, tanította, hogy „*meg van írva*”, és ami meg volt írva, ahhoz tartotta is magát. Szerinte az Írás nem csupán történeti dokumentum, hanem Isten igazsága, törvénye, mely felbonthatatlan. Mi, Jézus Krisztus tekintélye miatt hisszük ugyanezt az Írásról, amit Ő vallott, hitt és tanított.

A következő előadás címe: **A Szentírás csalatkozhatatlansága és tévedhetetlensége.**

Ebben az előadásban arra utalt vendégünk, hogy ha a Biblia tévedhet, akkor nem Isten szava. Viszont, ha Isten szava, amit állít önmagáról, akkor nem tévedhet! Lehetnének benne tévedések, de nincsenek semmilyen vonatkozásban. Mert Isten kijelentése, ezért tévedhetetlen. Nem tévedtek az emberi szerzők, bár tévedhettek volna, tévedhetetlenségük az isteni inspiráció következménye!

Példaként említette meg R. C. Sproul sokak állítását, miszerint a Biblia vallja korának földközéppontú (geocentrikus) világképét. Ezt azonban nem tanítja az Írás! A geocentrikus világkép belekerülhetett volna az Írásba, de Isten munkája nyomán mégsem került bele! A tévedhetetlenség teológiai fogalma, csakúgy mint a „csalatkozhatatlanság” kifejezés a Szentírás hitelességére, tökéletes szavahihetőségére utal.

Lényeges kérdésként hangzott el az előadás végén: vajon a Biblia az-e, aminek állítja magát, és az-e, aminek Jézus Krisztus állítja, ti., hogy igazság, vagy pedig nem? Mivel a Szentírás azt állítja magáról, hogy igazság (alétheia = a dolgok valódi állását ismerteti), ezért méltó teljes bizalmunkra, hiszen az Írásban maga az élő, tévedhetetlen és csalatkozhatatlan Isten szólal meg.

A következő előadás címe: **A Szentírás értelmezésének kérdései.**

Amikor megjelentek a különböző bibliafordítások, ezzel együtt kiszélesedett a Biblia értelmezésének problémája is, hiszen ki-ki magának értelmezhetette az Írásokat. A reformátorok szerint a Biblia tanításának csak egy helyes magyarázata van. A bibliai szöveg rendelkezik egy objektív jelentéssel, és a hermeneutika feladata a szöveg helyes értelmezését elősegíteni.

A reformátori hermeneutikával kapcsolatban két elvre utalt előadóink. Először a „lét analógiájának” elvére, amely feltételezi a Biblia egységét, ellentmondásoktól való mentességét, valamint elégségességét, mert kimondja, hogy az Írás önmagát értelmezi. A másik elv pedig a „nyelvtani és történeti értelmezés” elve, amely igen nagy fontosságú munkát tesz lehetővé, nevezetesen az egyes

textusok beható, alapos vizsgálatát annak érdekében, hogy azok igazi jelentése feltárulhasson, és helyes magyarázathoz juthassunk. Természetesen az írásmagyarázat munkájában nélkülözhetetlen annak a Szentléleknek a segítsége a szöveg megértésében, aki közreműködött ugyanazon szöveg írásba foglalásakor.

Az utolsó előtti előadás címe: **Szó szerinti magyarázat?**

Luther Márton szerint kötelességünk, hogy a Bibliát abban az értelemben értjük, amely értelemben íratott. Ugyanezt vallotta előadónk is. Minden ígellyel kapcsolatban meg kell vizsgálnunk, mit akart eredetileg mondani. Ahhoz, hogy ez világos lehessen előttünk, szükséges annak megértése, hogy milyen irodalmi formával állunk szemben. A Bibliában találhatunk történeti elbeszéléseket, költeményeket, tanmeséket, példabeszédeket, megszemélyesítéseket stb. Ha világos az irodalmi forma, vállalom a szó szerinti magyarázatot – mondotta előadónk.

A problémát az jelenti, ha nem világos az irodalmi forma. Például Bálám számára megszólalt – ez történeti tény, vagy tanmese, és ennek megfelelően értelmezendő? Jónás története, vagy Jónás meséje található az Ószövetségben? Az

1Móz 1–2 élet fája, vagy a beszélő kígyója milyen irodalmi műfajba sorolandó? Megvizsgálandó, hogy az illető szerzők igényt tartanak-e a történetiségre vagy sem.

Az 1Móz 1–2-vel kapcsolatban előadónk a következőket mondotta: „*Én hiszem, hogy valódi volt ott minden, de ha valakinek kérdései vannak, nem tételezem fel róla, hogy hitetlen.*” Lényeges tehát a szó szerinti magyarázat együtt az irodalmi forma megértésével!

Végül az utolsó előadás címe: **„Csak-ugyan azt mondta Isten?”**

A Lukács 24,25-ben Jézus azt veti tanítványai szemére, hogy balgatagok mindannak elhívésére, „*amiket a próféták szóltak!*” Nem tudatlanok, nem műveletlenek voltak a tanítványok, nem ezt veti szemükre Jézus, hanem azt, hogy nem hisznek a prófétai írásokban. A következőkben Jézus az Írásokat használta fel, hogy kijelentse magát, nem elválasztva az írott Igét a testtől.

Ezután áttért előadónk Jézus megkísértési történetének magyarázatára, párhuzamba állítva Ádám és Éva megkísértésének történetével. Mindkét történetben ugyanaz a Sátán támadási pontja: Isten Igéjét kérdőjelezi meg! „*Csak-ugyan azt mondta Isten?*” Egyáltalán

mondta-e Isten? Aztán kicsavarja Isten szavát!

A lényeg: Isten tiszta szava ellen támad a Sátán – akkor is, ma is. Akkor is és ma is az Ige, az Írás a sarokkövön áll. Mielőtt Jézus a pusztába ment, hallotta a mennyei szózatot: „*Te vagy az én szeretett Fiam...*” A Sátán így kezdi: „*Ha Isten Fia vagy...*” Jézus Krisztus minden esetben így válaszol: „*Meg van írva...*”, ami azt jelenti, hogy Jézus Krisztus számára egy és ugyanaz Isten Igéje és az Írás.

Végül előadónk bátorította hallgató-ságát, hogy hasonlóképpen ragaszkodjunk Isten írott Igéjéhez életünk minden kérdésében. Ennek isteni jutalma, a szabadulás és áldás nem fog elmaradni!

Dr. R. C. Sproul professzor úr megtisztelte hallgatóságát követhető előadásával, fordításban is élvezhető stílusával, átadott, értékes tudásanyagával. Előadásai során hallgatósága előtt nyilvánvalóvá lett személyes, gyakorlati hite és bizalma Jézus Krisztusban. Örömmel látuk és hallgattuk őt!

Köszönet illeti mindazokat, akik munkájukkal lehetővé tették a konferencia lebonyolítását: fordítókat, szervezőket, minden segítőt! A legnagyobb köszönet azonban a mi Urunké legyen mindenért!

Sipos Ete Zoltán

ZÁRÓ ÁHÍTAT AZ ÉZSAIÁS 35,10 ALAPJÁN

BSz35 hálaadó csendesnap, 2024. 09. 07.

„*Hisz az Úr megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejkön, vígasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj.*”

Ézsaiás próféta a Szentlélek teológusa volt, mert az ember megtérését összekapcsolta az Úr megváltói munkájával. Azt írja felolvasott Igénkben: az Úr megváltottjai megtérnek. A keresztyének túlnyomó része azonban nem így vélekedik erről a kérdéstről. Ők a megtérést az em-

ber ún. szabad akaratával kötik össze. Azt mondják, mi döntjük el saját elhatározásunkból, hogy elfogadjuk-e Isten kegyelmét és megtérünk-e vagy elutasítjuk azt és nem térünk meg. A mi döntésünkön múlik egyedül megtérésünk kérdése. Talán mi is így okoskodtunk egykor szívünkben.

„*Az Úr megváltottjai megtérnek*” – mondja Igénk. Isten világossá teszi a nagy prófétán keresztül azt is, hogy nem mindenki tér meg. Nem mindenki fordul az Úr Jézus felé. Nem mindenki kap kegyelmet, új életet. Sőt! Meglehetősen kevesen. Egy kicsiny nyáj tagjai. Csak az Úr megváltottjai térnek meg! Akiket az Atya a Fiúnak

adott, hogy váltsa meg őket kereszthalála által, azok fognak megtérni Istenhez. A Jézus által megváltott bűnösök pedig életük során, előbb vagy utóbb, de megtérnek. Bár mi nem tudhatjuk pontosan, ki mindenki tartozik a megváltottak közösségébe – ki gondolta volna kortársai közül Zákéusról, a samáriai asszonyról, Nikodémusról, a házasságtörő nőről vagy a megtérő latorról stb., hogy Isten megváltott népéhez tartoznak! –, magunkról azonban tudnunk kell: az én bűneimért is elfolyt Krisztus drága vére, amiért bűnbocsánatot, üdvösséget nyertem Istentől.

Az Úr megváltottjai megtérnek. A keresztyén ember megtérésnek és egész

életének fundamentumát nem a saját elhatározásai, cselekedetei képezik, bár ezek egyáltalán nem lényegtelenek, hanem egyes egyedül Krisztus személye és megváltói műve. Nem azért lettem keresztyén, mert jó döntést hoztam az életben Istennel kapcsolatban, hanem azért lettem keresztyén, mert megváltott az Úr bűneimből. Ő keresett meg. Ő nyúlt utánam. Ő beszélt a szívemre. Ő mutatott rá elveszett állapotomra. Ő irányította lelki szemeimet Krisztusra. Ő tette hatékonná Krisztus megváltói művét életemben. Ő szerzett hitet a szívemben. Tőle kaptam bűnbocsánatot. Ezt élte át Ézsaiás is, és ezt éli át Isten mai népe is. Ezért mondja az Ige: az Úr megváltottjai megtérnek. Csak ők térnek meg. A jézusi megváltás árán válik az elveszett megtérővé.

Nagyon hálás vagyok Istennek a Biblia Szövetségért, mert az Igének ezt a tanítását itt érthettem meg igazán. Az éves lelkészheteken, gyülekezeti csendes napokon sokszor hirdették, magyarázták jobbnál jobb tanítók az Úr megváltásának titkát, csodáját. Így vált világossá előttem is, azért lehetek az Úr, mert engem is megváltott. Számos keresztyén ismerősöm van azonban, akik tiltakoznak ez ellen a tanítás ellen. Ők képtelenek elfogadni azt, amiről Ézsaiás ír, s amiről a Szentírás mindvégig beszél: a megtérés, de még az Isten melletti emberi döntés is kizárólag a megváltás következménye. Úgy vélem, megalkuvás nélkül, határozottan és szeretettel az Igét kell hirdetnünk számukra és imádkoznunk értük, mert csak Isten Lelke győzheti meg őket saját Igéjének igazságáról: az Úr megváltottjai megtérnek.

Ézsaiás próféta a Babilonból való szabadulás kapcsán ír a zsidó népnek. Arról jövendöl, hogy vissza fognak térni a fogságba hurcoltak arra a földre, amelyet az Úr nekik adott. Amikor ez megvalósul, teljesen meg fog újulni Izrael fizikai és lelki élete. Az Úr iránti öröm fogja betölteni az emberek szívét, mindennapjait. Ugyanakkor Ézsaiás szavai túlmutatnak a földi Izraelnek szóló jövendöléseken és a lelki Izraelre, az újszövetségi népre is vonatkoznak!

Ézsaiás, akit a próféták királyának is szoktak nevezni, felolvasott versünkben kijelenti, hogy nem csak az ember megtérése alapul az Úr megváltásán, hanem

mennybe jutása is. Azt mondja a próféta, hogy az Úr megváltottjai ujjongás közepette Sionba mennek. Sion az Úr lakóhelye. Átvitt értelemben a mennyek országa. Akiket megváltott Krisztus, azok a mennybe jutnak. Kitérő örömmel vonulnak a mennybe. Richard Baxter, angol puritán prédikátor írja: „*a menny az Isten Fia vérének gyümölcse; sőt a legfőbb gyümölcse.*”

Olyan keveset foglalkozunk a menny dolgaival! Keveset foglalkozunk a mennyyel. Pedig oda ujjongás közepette tér be Isten megváltott népe. Ott örök öröm lesz a fejünkön, vigasságot és örömet találunk, eltűnnek fájdalmaink és sóhajaink. Micsoda hely a lelki Sion, és mégis mennyire keveset törődünk vele! Vajon miért hanyagoljuk el annyira a mennyek országát? Többféle oka van ennek. Néhányat felsorolok. 1. Túlságosan lekötnek minket a földi dolgaink. Azzal vesszük körbe magunkat, amiket láthatunk, hallhatunk, megérinthetünk és szagolhatunk. A testi, fizikai eszközök, tárgyak, a fizikai szemmel láthatók lefelé és nem felfelé vonzzák tekintetünket. 2. Jólét és gazdagságfüggők lettünk. Talán soha nem éltünk olyan jó anyagi körülmények között az elmúlt századokban, mint manapság. Tele a hűtőnk, a ruhásszekrényünk, nyaralni járunk, sokszor külföldre, házunk, lakásunk előtt ott áll az autónk. Kényelmessé váltunk. Úgy érezzük, nincs már szükségünk a mennyre. 3. A mi korunk az azonnali kielégülések kora. Rengeteg élvezetet kínáló tárgy, esemény van életünkben, amelyek elvonnak minket a mennytől. 4. Számos keresztyén azért hanyagolja el a mennyyel való foglalkozást, mert a mennyet túl magasztosnak, túl idegennek és túl dicsőségesnek tartja saját felfogásához képest. Képtelenek értelmileg megragadni azt, inkább nem foglalkoznak vele. 5. Gyerekek szájából hallottam, hogy a menny egy unalmas hely. Egész nap istentisztelet van ott, amit illedelmesen végig kell ülniük. Az örök élet ilyenén való elképzelése nem lehet vonzó egy fiatal számára. Jobb inkább nem törődni vele.

Bizonyára számtalan oka lehet még annak, amiért keresztyénként háttérbe szorítjuk gondolkodásunkban a mennyyel való foglalkozást. De azt tisztán látnunk kell, hogy a Sátán igazi érdeke az, hogy

rávegyen minket a drága Sion, a menny elhanyagolására.

Ecsedy Aladár, a 20. század neves magyar református prédikátora a következőket írta mostani igeversünkről. „*Egyik esztendőben kedves ajándékot kaptam egy diakonissza testvértől. Falimondás volt, amelyre ez az Ige volt felírva: Örökös öröm fejünkön. Eleinte nem tetszett nagyon nekem ez a mondás, mert úgy láttam, hogy az életben nem sok öröm van. Minél többet foglalkoztam azonban vele, minél tovább haladtam előre a keresztyén életben, annál inkább megértettem ennek az Igének mély értelmét. Valóban nem ideig tartó és nem múlt öröme van szükségem, nem olyan öröme, amely ma van, holnap elvételük tőlem, hanem örökös öröme. Isten ilyen örökös örömet ad azoknak, akik a váltságot elfogadják... Az Úr megváltottjai találják meg, nyerik meg ezt az örömet...*” De honnan származik a mennyben lévő örökké tartó öröm forrása? Másképp teszem fel a kérdést: mi az oka a megváltottak örökké való mennyei örömeinek? Miben találnak örömet a megváltottak a mennyben?

Ézsaiás arról ír, hogy a mennyben eltűnik a fájdalom és a sóhaj. Ott nem lesz lelki és testi nyomorúság. Nem lesz bűn. Ez valóban nagy örömhír a megváltottak számára. Elképzelhetetlen. Csodálatos. Vágyott örömhír. Hiszen földi életünk tele van fájdalommal és sóhajtozással. De a legnagyobb öröm mégsem ebben lesz, hanem abban, hogy megláthatjuk ténylegesen Jézus Krisztust és Vele maradunk örökkön örökké. Mert most nem látjuk Krisztust máshogy, csak a hit szemével. Akkor pedig úgy láthatjuk meg Őt, amint van. Jób, a Biblia nagy szenvedője nem csak arról volt meggyőződve, hogy a „*Megváltó él*”, hanem arról is, hogy „*testem nélkül látom meg az Istent*” (Jób 19,26). Ézsaiás megígérte, hogy „*A királyt ékességében látják szemeid*” (Ézs 33,17). Pál apostol egy világosabb jövő látványát vetíti előre, mint amit a hit nyújt jelenleg számunkra: „*Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre*” (1Kor 13,12). János apostol pedig így ír: „*meg fogjuk Őt látni, amint van*” (1Jn 3,2). A mennyben való igazi öröm forrása tehát maga Krisztus. Az, hogy arcára tekinthetünk és gyönyörködhetünk az ő páratlan szépségében.

Amikor meg fogjuk látni mennyei Urunkat, egy véget nem érő öröm veszi kezdetét életünkben.

Samuel Ruherford, skót presbiteriánus lelképásztor a 17. századból, egy híres illusztrációval élt, amikor mennyei megtapasztalásunkat a menyasszony menyegzői örömeivel hasonlította össze. Azt kérdezte, mi vidámítja meg leginkább a menyasszonyt? A ruhája? A virágok? A vendégek? Egyik sem ezek közül. A menyasszony nem gyönyörködik semmi másban igazán annyira, mint a vőlegényében. Mi sem leszünk meghatódva a menny-

ben a ránk váró dicsőségtől annyira, mint a Vőlegény örömteli arcától és jelenlététől. A megváltottak örökké tartó örömeinek valódi oka Jézus Krisztus látásában lesz. Az Ő kibeszélhetetlen szépségének, szentségének szemlélésében.

„Hisz az Úr megváltottjai megtérnek, és ujjongás közepette a Sionba jönnek. Örök öröm lesz fejükön, vigasságot és örömet találnak, és eltűnik a fájdalom és sóhaj.”

Befejezem. Egy hívő fiatal meglátogatta a kórházban az idős, ugyancsak hívő haldoklót. Azt mondta az ifjú a hal-

doklónak, felolvastam a János evangéliuma 14. részének első és második verseit. Miután felolvasta, a haldokló így szólt: „Fiam, ezek gyönyörű versek! De úgy gondolod, hogy egy ilyen öreg ember, mint én vagyok, hajlék után vágyódik, és az én fáradt lábaimmal arany utcákon akarok járni?” „Nem! Légy szíves olvassd fel a következő verset is!” Ekkor a fiú így kezdett olvasni: „Hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.” A haldokló erre felujjongott: „Ez az. Helyben vagyunk! Az én Uramat akarom látni!” Ámen.

Péterffy György / Budapest

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

MÁTRAHÁZI KONFERENCIÁNK résztvevői október 7-11. között délelőttönként Krisztus ószövetségi tanúiról (Jób, Ábrahám, Dávid, Dániel), reggelente az ítélő Istenről, esténként az áldásról hallgathattak igei szolgálatokat, délutánonként pedig bizonyágtételek hangzottak el Istennek az Ő gyermekei életében végzett munkájáról. ■

*

A MISKOLCI CSENDES NAPUNKON a Kolosséi levél 3. részének első tizenegy verse alapján szólt Isten igéje: felszólított, hogy az odafennvalókkal törődjünk, hiszen meghaltunk Krisztussal és meg is jelenünk majd vele dicsőségben; felszólított, hogy öldököljük meg földi tagjainkat, a paráznaságot, a tisztátalanságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot és a kapzsiságot, vessük el magunktól a haragot, az indulatot, a gonoszságot, az istenkáromlást, szánkából a gyalázatos beszédet és a hazugságot. Mindezt pedig azért tehetjük meg, mert levetkőztük a régi embert cselekedeteivel együtt és felöltöttük az újat. ■

*

A BUDAPEST-PASARÉTI CSENDES NAPON a miskolcival azonos igeversek alapján, de részben eltérő igehirdetők szolgálatai révén hangzott az Úr életet teremtő Igéje. ■

*

A BEREKFÜRDŐI KONFERENCIÁN a hit fegyverzetével felvértezve indította a lelki harcba az Úr a résztvevőket és Mészáros László tábori püspök úr személyes hangvételű bizonyágtétele segítette elmélyíteni az elhangzó ige üzenetét. ■

*

ELŐTTÜNK ÁLLÓ PROGRAMOK 2024-BEN

- Ifjúsági Szilveszter, 2024. 12. 31. 18:00

ELŐTTÜNK ÁLLÓ PROGRAMOK 2025-BEN

- Folyóiratunk előfizetői a decemberi újságszámmal együtt kézhez kapták éves programtervünket nyomtatásban.
- 2025-ös programjaink elérhetőek honlapunkon is az Aktuális/Éves programterv menüben. Jelentkezni az Aktuális/Események menüpont alatt lehet. ■

*

FIGYELEM! Telefonszámunk megváltozott!

Új számunk: **06-70-327-2636**

Régi számunk átmenetileg még elérhető, de kérjük, mostantól az új számot legyenek kedvesek használni, ahol Horváth Mária irodavezető várja szíves hívásukat minden munkanapon 9–17 óra között.

Halottaink: † **Dani Péter** (1931) Budapest,

† **László Emília** (1926) Budapest,

† **Ökördi Istvánné** (1937) Kiskunhalas.

Hálás szívvel emlékezünk testvéreink szolgáló életére, Isten áldja meg emléküket közöttünk! Adjon vigasztalást családjaiknak, gyülekezetüknek!

A REMÉNYTELJES JÖVŐRŐL

Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az ÚR –: jóléteket és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. (Jer 29,11)

Egy neves évforduló, mint a Biblia Szövetség életében a 35. születésnap, mindig okot ad a visszatekintésre és a hálaadásra, mint ahogyan a BSz35 ünnepségen meg is tettük ezt. De okot ad a jövő felől való gondolkodásra is. Hisszük, hogy a Biblia Szövetségnek nemcsak múltat és jelent adott az Úr, de jövőt is készít. Mégpedig ígérete szerint reményteljeset. Mert ahol ötszáz élő hitben járó gyermekét összegyűjti (ennyi a taglétszámunk jelenleg), ott feladatot is bíz rájuk!

Feladatunk, hogy hirdessük az Ő nagy nevét, hogy szóljunk a tiszta evangéliumot, hogy hitet tegyünk a Szentírás Istentől való ihletettsége és tévedhetetlensége mellett, hogy az Ő tiszta hangjára figyeljünk a jelen hangzavarában. Hogy mit kell hirdetnünk, az tűnik egyszerűbb kérdésnek (a tiszta Igét), a hogyan viszont testvéri közösségünket sokszor még erősebben kényszeríti oda a naponkénti könyörgésre, az Ő akaratának keresésére.

Az elmúlt időszakban rengeteg imádság, tusakodás, közös gondolkodás és közös esedezés kísérte a Biblia Szövetség Egyesület 2025. évi programtervének összeállítását. Az elmúlt tanácsüléseken, elnökségi értekezleteken és egyéb munkatársi megbeszéléseken – hisszük, hogy az Úr vezetésével – megerősödünk abban, hogy a 35 évvel ezelőtt kitűzött célok ma is érvényesek, és a BSz-re továbbra is nagy szükség van. De azzal is szembesülünk, hogy egy gyorsan változó világban, gyors technikai fejlődés mellett, gyorsan változó társadalmi közegben nehéz eligazodni, hogy hogyan tudjuk az evangéliumot a leghatékonyabban szólni és eljuttatni a címzettekhez. És bár manapság mindenfajta kommunikáció erőteljesen áttevődött az internet nyújtotta csatornákra, az örömhír továbbadására és a tiszta tanításra továbbra is elengedhetetlenek – ha nem fontosabbak, mint valaha! – a személyes találkozások.

A 2025. évben ezért még több lehetőséget szeretnénk biztosítani a testvéri kapcsolatok építésére és ápolására (az internetes csatornákat sem elhanyagolva). A korábbi években megszokott programok mellett (Bibliaiskola; csendesnapok: Budapest, Nyékládháza, Miskolc, Debrecen, Nyíregyháza, Mátészalka, ifjúsági csendesnapok, ifjúsági szilveszter, családi napok; csendeshetek: Pécel, Kismaros, Mátraháza, Berekfürdő, vezetők és szolgálók konferenciája, ifjúsági szolgálók konferenciája, teológiai konferencia, biciklis és kenus ifjúsági táborok; előadások: női csendesnapok, Fontos kérdések sorozat) jövőre tovább szeretnénk bővíteni azoknak a személyes találkozásoknak a lehetőségét, ahol Isten élő és ható igéjének kitehetjük magunkat.

- Újból el szeretnénk indítani a **30-as, 40-es korosztály** számára a korábban megszűnt alkalmakat. Jövőre egy csendesnapot és egy hosszú hétvégét is tervezünk számukra.
- A **fiatalok** kérésére a tavaszi csendesnap **csendeshétvégévé alakul** át.
- Lelkipásztorok számára ősszel **nemzetközi teológiai konferenciát** szervezünk, emellett a testvéri közösség erősítésére lelkési csendesnappal készülünk.
- Bibliaiskolát végzett testvéreink számára háromnapos **bibliaiskolai tábort** szervezünk, ahová szeretettel várunk minden hallgatót, aki bármikor a múltban elvégezte a bibliaiskolát.
- Kismarosi pedagóguskonferenciánk az évek során átalakult keresztyén világnézeti konferenciává. Ennek megtartása mellett szeretnénk ismét lehetőséget biztosítani pedagógus testvéreinknek a közös igére figyelésre és gyakorló pedagógusokat érintő hitbeli, etikai, szakmai kérdések megvitatására, ezért az őszi folyamán **kétnapos pedagóguskonferenciát** hirdetünk.
- Novemberben **Genezis konferenciát** tartunk, melynek célja, hogy azok a pedagógusok, hitoktatók, akik a teremtés kapcsán is vallják a Szentírás tévedhetetlenségét, hathatós segítséget kaphassanak a tanításhoz.
- A Biblia Szövetség körzeteinek vezetői önálló csendesnapon gyűlhetnek össze az Ige által való megerősödésre, a körzetekben végzett munka megbeszélésére, imaközösségre, ezért részükre **körzetvezetői csendesnapot** szervezünk. Célunk a körzetekben zajló munka megerősítése és ehhez a körzetvezetők támogatása.

- Péceli székházunk körüli teendők időről időre sok szorgos kezét igényelnek, ezért arra szeretnénk kérni tagjainkat, támogatóinkat, hogy találkozzunk évente két alkalommal (remélhetőleg kültéri munkára is alkalmas időben), és segítkezzünk az épületben és környékén szükséges karbantartási munkákban. Májusban és szeptemberben **karbantartó napot** szervezünk, ami, hisszük, a közös munkálkodás öröme mellett lelki, testvéri találkozás színtere is lehet.
- A biciklis tábor helyszínét jövőre áttesszük a Balaton partjára, és fiúkat is várunk a táborba, melynek címe: **Bibliával és Biciklivel a Balaton Körül**.
- Próbálkozunk egy **gyermektábor** megszervezésével is. Mivel ennek előkészületei még nagyon kezdeti stádiumban vannak, a programtervbe nem került be és megtartása egyelőre még nem teljesen biztos.

Mind ezek mellett a fiatalabb generáció elérésére **Instagram-csatornát** tervezünk indítani, alkalmainkról videofelvételt készítenek és **YouTube-csatornánkon** tervezzük azokat közreadni, valamint tervezzük tagjainkat és támogatóinkat **rendszeres e-mail-hírlevélben** tájékoztatni a Biblia Szövetségben zajló munkáról, híreinkről, esetleges kéréseinkről.

A régi és új programok szervezéséhez szeretettel kérjük tagjaink és támogatóink segítségét:

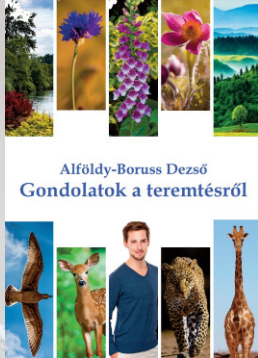
- Kérjük, **imádkozzanak**, hogy az Úr rendelje ki a szolgálatot végzőket és hozza el azokat, akiknek lelki táplálékot készít alkalmainkon!
- Kérjük, **jelentkezzenek segítőnek**, vagy ha felkérést kapnak, fogadják el! Hiszük, hogy az Úr dicsőségére van, ha Szövetségünk egyre inkább aktív szolgálók közösségévé válik!
- Kérjük, **anyagi áldozatvállalással, adományaikkal támogassák** a Biblia Szövetség bővülő lelki munkaterületeit! A Biblia Szövetség, mint egyesület, csak akkor tud működni, hogyha az anyagi erőforrások is rendelkezésre állnak, amit csak tagjaink és támogatóink adománya tud biztosítani.
- Kérjük, **ajánlják a Biblia Szövetség alkalmait** lelki testvéreik, barátaik, gyülekezeti közösségük körében! Kérjük, **hívogassanak másokat is alkalmainkra!** Kérjük, ajánlják a Biblia Szövetség alkalmait lelkészük figyelmébe!
- Kérjük, **küldjék** gyermeküket, unokájukat, keresztyermeküket, rokonságukban lévő fiatalokat ifjúsági alkalmainkra, táborainkra!
- Kérjük tagjainkat, ha adataikban vagy elérhetőségeikben változás állt be, arról **tájékoztassanak bennünket**, hogy továbbra is kapcsolatban maradhassunk! Ha belépéskor nem adtak meg e-mail-címet, de azóta rendelkeznek vele, kérjük, írjanak levelet a bsz@bibliaszov.hu címre!

Az Úr igéje által megerősödve, megújulva, teljes lelki fegyverzetben szeretnénk 2025-ben folytatni a harcot, mely nem test és vér ellen van. És bár nagyon is valóságos háború dúl a közelünkben, mely egy újabb világegés veszélyét is magában hordozza, mi mégsem a félelmekre, hanem a mi győztes, megváltó Urunkra akarunk tekinteni, aki naponként szolgálatba szólít bennünket, és megígérte, hogy reményteljes jövő az, amelyet nekünk szán!

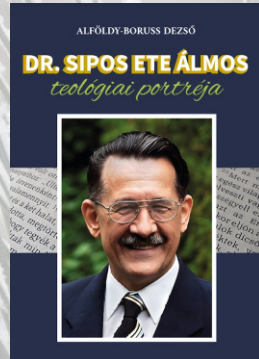
Nagy Zsolt titkár

ÚJDONSÁGAINK 2024-BEN

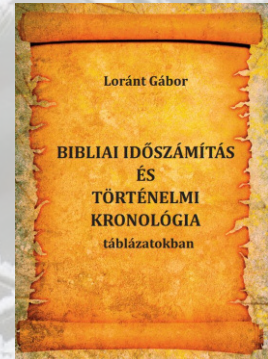
Alföldy-Boruss Dezső:
Gondolatok a teremtésről
Ára: 500 Ft

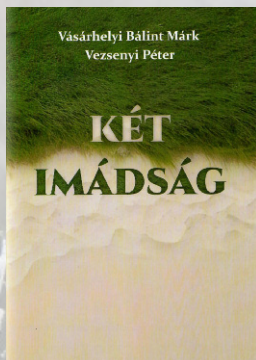
Alföldy-Boruss Dezső:
Dr. Sipos Ete Álmos
teológiai portréja
Ára: 500 Ft

Orosz Ferencné Döbrössy Ida:
„Szeretsz-e engem?” –
Orosz Ferenc református
lelkipásztor életrajza
ÉBA – Péceli Ref. Egyh.
Ára: 500 Ft

Loránt Gábor:
Bibliai időszámítás és
történelmi kronológia
táblázatokban
Ára: 500 Ft

Vásárhelyi Bálint Márk –
Vezsenyi Péter:
Két imádság – A farizeus
és a vámszedő példázata
ÉBA – Péceli Ref. Egyh.
Ára: 500 Ft

Spriensma, Audred:
Kicsoda Jézus?
ÉBA – Péceli Ref. Egyh.
Ára: 700 Ft

Zila Péterné:
A szemünk fénye
óvodás lett
Ára: 400 Ft

Némethné Csiszár
Márta:
A Biblia mint földi
életünk kézikönyve
Ára: 500 Ft

Némethné Csiszár
Márta:
A Biblia mint
életünk irányítúje
Ára: 500 Ft

A Biblia és Gyülekezet című folyóiratra a **11742331-20003610** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Előfizetési díj 2025-ben: belföldre: 6.000,- Ft/év; (10 pld. felett 5.000,- Ft/pld.); külföldre: – európai országokba 9.000,- Ft/év;
– egyéb országokba 10.000,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 750,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala a Biblia Szövetség Egyesület címén
Kiadja a Biblia Szövetség Egyesület megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: **Szabó László**

Biblia Szövetség Egyesület címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon: +36 (70) 327-2636 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: **Sipos Ajtony Levente**; szerkesztő: **Nagy Zsolt Béla**; szerkesztőbizottság: **Alföldy-Boruss Dezső, dr. Cs. Nagy János, Margit István,**
Nagy Zsolt Béla, Sipos Ajtony Levente; tördelés: **Horváth Mária**

Címlap fotó: <https://pixabay.com>

Fotókat készítették a programok résztvevői

– Kéziratokat nem őrünk meg, és nem küldünk vissza! –

Nyomtatás: Prime Rate Kft. 1044 Bp., Megyeri út 53. – HU-ISSN 0866-2932 (nyomtatott) – ISSN 2064-0269 (online)